Μακεδονικά

Τόμ. 7 (1967)

Εις μνήμην Αλέξανδρου Λέτσα

Μακεδονική προσωπογραφία

Δ. Κανατσούλης

doi: [10.12681/makedonika.976](https://doi.org/10.12681/makedonika.976)

Copyright © 2015, Δ. Κανατσούλης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κανατσούλης Δ. (1967). Μακεδονική προσωπογραφία. *Μακεδονικά*, 7, 158–199.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.976>

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1955, ὅποτε ἐδημοσιεύθη ἡ Μακεδονικὴ προσωπογραφία (Ἑλληνικά, Παράρτημα 8), ἦλθεν εἰς φῶς πλῆθος μακεδονικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ρωμαιοκρατίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγίναν γνωστὰ νέα ὀνόματα προσώπων, πρὸς δὲ ἐπιγραφαί τινες μᾶς εἶχον διαφύγει κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς προσωπογραφίας, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ περιλάβωμεν πάντα τὰ ὀνόματα καὶ ἐκδώσωμεν ἐνταῦθα συμπληρωματικῶς. Ἡ ταξινόμησις τῶν ὀνομάτων ἐγένετο πάλιν κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν βάσει τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν Μακεδονικὴν προσωπογραφίαν τοῦ 1955.

1523. C. A g a p e t u s HERACLIEI..., cultor Silvani. 3ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 937=CIL 3, 633, 2 (Φίλιπποι).
- 1524 A g (e l i u s) V e n u s t u s. Γνωστὸς ἐξ ἀναθήματός του πρὸς τὸν D(eum) p(atrem) in(vi)c(tum?). RHR 86 (1922) 156. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 426, ὑποσημ. 3.
—Anjñius Agricola
1525. Ἄ δ α ῖ ο ς (Ἀδδαῖος) ὁ Μ α κ ε δ ῶ ν, ἐπιγραμματοποιός. Ταυτίζεται μὲ τὸν ὑπὸ τοῦ Σενέκα μνημονευόμενον σύγχρονόν του ρήτορα Ἀδδαῖον (Reitzenstein, RE I, 342, ἀρ. 8). Περὶ τῶν ἀποδιδομένων εἰς αὐτὸν ἐπιγραμμάτων, τὰ ὅποια περιλαμβάνονται εἰς τὴν Anthologia Palatina, βλέπε Reitzenstein, ἔ.ἀ. Γ. Θέμελη, Ἐπίγραμμα καὶ Μακεδόνες ἐπιγραμματοποιοί, Θεσσαλονίκη 1938, 18.
1526. Ἄ δ υ μ ο ς Εὐά ν δ ρ ο υ, Βεροιαῖος τεχνίτης. Πιθανῶς υἱὸς ἢ ἀδελφὸς τοῦ Εὐάνδρου Εὐάνδρου (βλ. ἀρ. 481*). Γνωστὸς ἐξ ἐπιγραφῆς τῶν Ἰδομένων παρὰ τὴν σημ. Γευγελῆν. B. Josufovska, Ziva Antika 8 (1958) 295-300. Βλ. καὶ REG 73 (1960) 142, ἀρ. 54. SEG 18 (1962) 98, ἀρ. 272.
1527. A t h e n o d o r u s L e o n t i s (παραδίδεται Leontus) f(ilius)[= Ἀθηνόδορος Λέοντος], Ἡρακλεώτης τῶν ἐξ Ἰταλίας, πιθανώτατα ἐκ τῶν ἐξωσθέντων ὁπαδῶν τοῦ Ἀντωνίου ἐκ τῶν πόλεων καὶ χωρίων τῶν πρὸς ὠφελος τῶν βετεράνων τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐγκατασταθέντων εἰς τὰς ἰδρυθείσας ἐν Μακεδονίᾳ ἀποικίας (30 π.Χ., Δίων Κάσσιος

* Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι τῆς Μακεδονικῆς προσωπογραφίας 1955.

- 51, 4, 6. Βλ. και *J. Marquardt*, *Römische Verwaltung*, Leipzig 1881, I, 3, 320. *V. Gardthausen*, *Augustus u. seine Zeit* I, 187. II, 87, 22. *Charlesworth*, *CAH* X, 26. *P. Collart*, *Philippes* 228. *J. A. O. Larsen*, *Roman Greece* ἐν *An Economic Survey of Ancient Rome* IV, 448). Ἀνέκδοτος δίγλωσσος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Πέλλης. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, *Μακεδονικά* τόμ. 6 (1965) 5.
1528. *P. Aebutius*, *duovir quinquennalis* (=εἰς τῶν ἀνὰ πενταετίαν ἀσκούντων τὴν τίμησιν δυνάδρων) τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης ἐν ἔτει 15/4. *H. Gaebler*, *Die antiken Münzen Nord - Griechenlands*, Berlin 1935, III, 18/9, ἀρ. 28-29.
1529. *Aelius Aeternalis*, *mil(es) coh(ortis) III pr(aetoriae)* (=centurionis) *Victor(is) nat(ione?) Stat...provinciae M[acedoniae]*. Τοῦτον ἀποθανόντα κατὰ τὴν πορείαν του πρὸς Λυχνιδὸν ἔθαψε καὶ ἐπεμελήθη τοῦ ἐπιτυμβίου μνημείου ὁ κληρονόμος του *Antonius Vetuprius*. *CIL* 9, 1602.
1530. Αἴλιος Ἀνδράγαθος, υἱὸς Ἀντιγόνου, ἐπιμελητὴς τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον ἔστησε τὸ κοινὸν τῶν Ἑλιμιωτῶν πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Αὔρηλιου (161-180 μ.Χ.). *Δ. Κανατσούλη*, Τὸ κοινὸν τῶν Ἑλιμιωτῶν, *Μακεδονικὸν ἡμερολόγιον* 1959, 209 κέ. Βλ. και *F. Papazoglu*, *Ziva Antika* 9 (1959) 1, 63 (Ἀνάτυπον).
1531. Αἴλιος Ζωσᾶς, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς καὶ καταλόγου ἐφήβων ἐκ Βεροίας, *Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου* 1953, 303-309 [=SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 10].
1532. Αἴλιος Λέων, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. [=SEG, ἔ.ἀ., στ. 22].
1533. *T. Aelius Marcellus*, υἱὸς Τίτου, ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας, ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας, *mil(es) coh(ortis) IIII pr(aetoriae)*. *CIL* 6, 2520.
1534. Πόπλιος Αἴλιος Μαρκίων. Γνωστὸς ἐκ σακοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ζῶν κατεσκεύασε διὰ τὴν ἀποθανοῦσαν σύζυγόν του Κασσίαν Πείαν καὶ δι' ἑαυτὸν (Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή).
1535. *M. Aelius Mestrianus*, υἱὸς Μάρκου, ἐκ Πελαγονίας, ἐκ τῆς φυλῆς Μαικίας. Ἀπελύθη ἐκ τοῦ στρατοῦ τὸ 177 μ.Χ. *CIL* 6, 2382b, 8. *F. Papazoglu*, *Les cités macédoniennes à l'époque romaine*, Σκόπια 1957, 205, ὑποσημ. 29 (σερβιστί).
1536. *P. Ael(ius) Mestrius*, υἱὸς Ποπλίου, ἐκ τῆς Πελαγονίας, ἐκ τῆς φυλῆς Μαικίας, *opt(io) leg(ionis) II adi(utricis)*. *CIL* 3, 3350 (Aquinici). Ἐποχὴ μετὰ τὸν Δομιτιανόν. *F. Papazoglu*, ἔ.ἀ.

- 205, ύποσημ. 29. Βλ. καὶ Μακεδονικὴ προσωπογραφία 1955, Προσθῆ-
και καὶ διορθώσεις σ. 182.
1537. [Αἴ] λ ι ο ς Μ ό σ χ ο ς, ἐπιμελητὴς τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον τὸ
κοινὸν τῶν Ἑλιμιωτῶν ἔστησε πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντω-
νίνου Πίου (138-161 μ.Χ.). Δ. Κανατσούλη, ἔ.ἀ. 209 κέ.
1538. Π. Αἴ λ ι ο ς Φ η σ τ ι α ν ό ς Π ρ ό κ λ ο ς. Ἀναθέτει μνημεῖον
εἰς τὸν Δία ἀγοραῖον ἐν ἔτει 167/8 μ.Χ. (=εἰτ'). Δ. ἀρ. 279 (Πρίλα-
πος).
—Aelius Aeternalis.
—Αὐρήλιος Ἀκάκιος ὁ καὶ Εὐτύχι(ο)ς, βλ. ἀρ. 1557.
—Φλάβιος Πακτωλὸς ὁ καὶ Ἀκάκιος, βλ. ἀρ. 1786.
1539. A e o m i u s T e r t u l i u s, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰ. CIL
3, 633 III [=Δ. ἀρ. 936] (Φίλιπποι).
1540. A l i u l a s Z e p a [i b] i s f i l i u s. Προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς
τὸν Iuppiter Fulmen, τὸν Mercurius καὶ τὸν τοπικὸν θεὸν Myndry-
tus μετὰ τοῦ Zipas Me[s]tus καὶ τῆς Zeces Aliul[ae]. BCH 47 (1923)
69, ἀρ. 25. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 394, σημ. 2. 399, σημ. 6.
Περὶ τοῦ θεοῦ Myndrytus βλ. G. Kazarov, RE XVI, 1079 ἐν λ.
Myndry[tus?] καὶ Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις ἐν Μακε-
δονικοῖς τόμ. 5 (1963) 95.
1541. A l b i u s V e r u s, miles. Ἐπεμελήθη τῆς ταφῆς καὶ τοῦ ἐπι-
τυμβίου τοῦ ἐκ Νεαπόλεως τῆς Καμπανίας Λ. Ἰουνίου Μαξίμου,
θανόντος καὶ ταφέντος ἐν Φιλίπποις. CIL 3, 645=Δ. ἀρ. 956 (Μπό-
ριανη, νῦν Ἅγιος Ἀθανάσιος).
—Κλαυδία Ἀλκηστis.
1542. Ἀ λ κ ί μ α χ ο ς Ν ε ο π τ ο λ έ μ ο υ, μακρινὸς ἀπόγονος τῶν Αἰα-
κιδῶν, βασιλέων τῆς Ἠπείρου, καὶ τῆς μητρὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου
Ὀλυμπιάδος. Ἀποθανὼν εἰς ἡλικίαν 3 ἐτῶν ἐτάφη εἰς τὴν Παλαιὰν
Πύδναν παρὰ τὸν τύμβον τῆς Ὀλυμπιάδος. 1ος π.Χ. αἰών. Ch. Edson,
The Tomb of Olympias. Hesperia, Journal of American School
of classical Studies at Athens 18 (1949) 84 κέ. ἀρ. 1. 2. 3 (Μακρύ-
γιαλος). Βλ. καὶ L. Robert, REG 63 (1950) 168 κέ., ἀρ. 133 καὶ 69
(1956) 136, ἀρ. 153. D. M. Robinson, The Epigramm of the Aeacid
Aleimachos, Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου 1953, 149-156 καὶ
πιν. 13. W. Peek, Griechische Vers - Inschriften, Berlin 1955,
I, 300, ἀρ. 1063 καὶ 431, ἀρ. 1452. SEG 12 (1955) 93, ἀρ. 340. Ch.
Edson, Cl. Philol. 53 (1958) 118.
—Ἰουλιανὴ Ἀμμία.
—Νεπωτιανὸς Ἀμυντιανός.
—Αἴλιος Ἀνδράγαθος.

- [.] Memmius Anencletu[s].
- [Μ]άρκος Ούλπιος Ἄννι[ος Κ]υϊντιανός, βλ. ἀρ. 1718.
1543. [A]nnius Agricola, orn(amentis) dec(urionatus) ho[n(oratus)], υἱὸς τοῦ L. Annii Agricola (Βλ. ἀρ. 112). CIL 3, 649 [=Δ. ἀρ. 960] (Δράμα).
1544. Ἀννία Ὁλβίστη, μήτηρ τοῦ γραμματικοῦ Δημοκρίτου. Ἀναθετεί ἐπιτόμβιον εἰς τὸν ἀποθανόντα υἱὸν τῆς. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 59/60, ἀρ. 179 a. b. (Ὀχρίς).
- Sulp(icius) Quintus Anteros, βλ. ἀρ. 1765.
1545. Ἀντιγόνη Νικάνδρου, Χριστιανὴ ἐξ Ἑδέσης. 2ος ἢ 3ος μ.Χ. αἱ. *Leclereq*, Rev. Bénéd. 23 (1906) 94 κέ.
1546. Ἀντίγονος, ἱστορικός. Ἐξησε τὸν 1ον μ.Χ. αἰῶνα (;). Ἐγραψε «Μακεδονικὴν περιήγησιν». Στέφ. Βυζάντ. ἐν λ. Ἀβαντίς. Βλέπε *Schwartz*, RE I, 2421, ἀρ. 18, στ. 34-36.
- Αὐρήλιος Ἀντίγονος.
1547. Ἀντιφάνης ὁ Μακεδών, ἐπιγραμματοποιός. Ἐξησε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Τιβερίου καὶ τοῦ Καλιγούλα. Τὰ ἐπιγράμματά του περιελήφθησαν εἰς τὸν «Στέφανον» τοῦ Φιλίππου τοῦ Θεσσαλονικέως, τὸν ὅποιον ἐν τισι μιμεῖται. Anth. Palat. VI, 88. IX, 84. 245. 256. 409. X, 100. XI, 168. 322. 348. Βλ. *W. Schmid*, RE I, 2521, ἀρ. 17. *W. Schmid - O. Stählin*, Geschichte der griech. Litteratur I, 1, 328 (ἐκδ. 6η). *Γ. Θέμελη*, Ἐπίγραμμα καὶ Μακεδόνες ἐπιγραμματοποιοὶ 18.
1548. M. Antonius Theophilus, duovir quinquennalis τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης ἐν ἔτει 15/4 π.Χ. *H. Gaebler*, ἔ.ἀ.
1549. Ἀπελᾶς, υἱὸς τοῦ [...], [ἀρχιερεὺς ἢ ἱερεὺς] [θεοῦ Κ]αίσαρος Σ[εβαστοῦ καὶ Ῥώμης καὶ Συγκλήτου καὶ Ῥω]μαίων εὐε[ργετῶν]. Δ. ἀρ. 738 [=J. H. Mordtmann παρὰ Ernst de Wilt Burton ἐν Amer. Journ. Theol. 2 (1898) 609, ἀρ. 5] (Θεσσαλονίκη). Βλ. καὶ Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά, τόμ. 5 (1963), 73, σημ. 5.
- Μαΐκιος Ἀπολλόδωρος.
1550. Ἀπολλόδωρος Μάντας (τὸ μητρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ κατὰ συνήθειαν μακεδονικὴν. Περί τοῦ ὀνόματος Μάντα βλ. *Π. Παπαγεωργίου*, Ἀθηνᾶ 15 (1903) 42 καὶ Ἀλήθεια 14 Ἰουλίου 1905), ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στηλ. II, στ. 4.
- Οὐαρενία Ἀρετή.

1551. Α. ΑΡΙΗΝΟΣ Γαῖανός, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. 303-309 [= SEG, ἔ.ἀ., στ. 10].
1552. Ἀρίσταρχος, πολίταρχος (ποιητικός τύπος τοῦ πολίταρχος = πολιτάρχης. Περὶ ἀμφοτέρων τῶν τύπων βλ. Δ. Κανατσούλη, Περὶ τῶν πολιταρχῶν τῶν μακεδονικῶν πόλεων ἐν Ἑπετηρ. Φιλολ. Πανεπ. Θεσσαλον. 7 (1957) 172 καὶ Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά, τόμ. 5 (1963), 33, 1 καὶ 42). Ὁ Ch. Edson, Cl. Phil. 53 (1958) 115, ταυτίζει τοῦτον μὲ τὸν πολιτάρχην τῆς Θεσσαλονίκης Ἀρίσταρχον Ἀριστάρχου τοῦ ἔτους 29/8 (;) π.Χ. (Περὶ αὐτοῦ βλ. ἀρ. 176. Δ. Κανατσούλη, Περὶ τῶν πολιταρχῶν, ἔ.ἀ. 162, 10. 175). Εἰς τὸ ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα τοῦ μνημονεύεται καὶ ἡ σύζυγός του ὀνόματι Βασιλεία Λεώκιν (;). G. Mendel, Catalogue des sculptures grecques, romaines et byzantines III, 403. 1163. C. Kaibel, Epigrammata graeca, Berlin 1878, ἀρ. 535. W. Peek, ἔ.ἀ. I, 91, ἀρ. 365. Ch. Edson, ἔ.ἀ.
1553. Ἀρίστος, [ἔξο]χος [ἐν μ]αιρόπεσσι καὶ [φίλ]ος Μούσεσιν. Γνωστὸς ἐξ ἐπιτύμβιου ἐπιγράμματος, προερχομένου πιθανῶς ἐκ τῆς ἀρχαίας Λυκηστιδός. Ἐν αὐτῷ μνημονεύεται ἡ σύζυγός του Σέμνη καὶ ὁ ἀποθανὼν καὶ παρ' αὐτὸν ταφείς υἱός του Σέμνος. 2ος ἢ 3ος μ.Χ. αἰ. BSA 18 (1911/12) 173, ἀρ. 11. W. Peek, ἔ.ἀ. I, 80 ἀρ. 310. Ch. Edson, ἔ.ἀ.
1554. Ἀρτεμίδ[ωρος...] ἐκ Στόβων. Ἀναθέτει βωμὸν μετὰ τῶν τέκνων τοῦ «[κατὰ] θεοῦ χρη[ματισμόν]». ÖJh 28 (1933) 139, ἀρ. 13.
1555. P. Artorius Docilis, signifer (=σημαιοφόρος) coh(or-tis) XIII urban(ae) χ(=centurionis) Sextili. Ὡς φίλος καὶ κληρονόμος τοῦ P. Herennius Macedo (βλ. ἀρ. 466) ἀναθέτει ἐπιτύμβιον εἰς μνήμην του. RM 5 (1980) 90 (Στόβοι).
1556. Ateius Dexter ἐκ Πελαγονίας, centurio leg(ionis) II ad(iutricis). CIL 3, 3530.
—Flavia Atilia.
—Aur(elius) Augustinianus.
1557. Αὐρήλιος Ἀκάκιος ὁ καὶ Εὐτύχι(ο)ς, στρατιώτης λεγεωνάρι(ο)ς ε' Μακε(δονικῆς), υἱὸς τοῦ ἑκατοντάρχου Φλαβίου Πακτωλοῦ τοῦ καὶ Ἀκακίου. Γνωστὸς ἐκ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης (Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή).
1558. Αὐρήλιος Ἀντίγονος. Ἀναθέτει μνημεῖον μετὰ τῆς Οὐλπίας Εἰσιδώρας πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Σεπτιμίου Σεβήρου (193-211 μ.Χ.). N. Vulić, Srpska Akademija Nauka, Spomenik 98 (1941-48) 175, ἀρ. 365 (Πρίλαπος).
1559. Aur(elius) Augustinianus, dux iustissimus. Ἐπεμελήθη

- μετά τοῦ C. [E]uf. Synforian[us] τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον ἀνέθηκαν αἱ vexil(lationes) leg(ionum) II Parthicae, III Aug(ustae) ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ αὐτοκράτορος Π. Λικινίου Ἐγνατίου Γαλλιανοῦ (260-268 μ.Χ.). *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 75 (1933) 58, ἀρ. 176 (Ὁχρίς).
1560. M. Aur(elius) Bassus, υἱὸς Μάρκου, ἐκ Φιλίππων, πραιτωριανὸς ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου. CIL 6, 32624 b, στ. 3.
1561. M. Aὐρ(ήλιος) Δ[...], [ὁ κ]ράτιστος δουκε[νάριος] (=ducenarius, λοχαγὸς 200 ἀνδρῶν). Ἀναθέτει μνημεῖον τῇ πατρίδι του. *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 75 (1933) 57/8, ἀρ. 175 (Πρίλαπος).
1562. Aὐρ(ήλιος) Ἐπίγονος, Μενδοῖος, ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Μυτιλήνην. Γνωστὸς ἐκ τοῦ ἐπιτυμβίου, τὸ ὁποῖον ζῶν κατεσκεύασε διὰ τὸν ἑαυτὸν του, τὴν μητέρα του, τὸν ἀδελφόν του, τὴν σύζυγον καὶ τοὺς ἀπογόνους του. IG XII, 2, 409=Δ. ἀρ. 769, ἐνθα καὶ παραπομπαὶ εἰς προγενεστέρας ἐκδόσεις τῆς ἐπιγραφῆς.
1563. Aὐρ(ήλιος) Ἰουλιανός. Ἀφιερώνει τὸν υἱόν του Λυσίμαχον εἰς τὸν θεόν Ἀλέξανδρον. Περιοδικὸν «Ἀριστοτέλης», Φλώρινα 1958, τευχ. 10ον, 20. Βλ. καὶ Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 92, ὑπόσημ. 7.
1564. Aὐρ(ήλιος) Λεόντις, υἱὸς τοῦ ἑκατοντάρχου Φλαβίου Πακτωλοῦ τοῦ καὶ Ἀκακίου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Αὐρηλίου Ἀκακίου τοῦ καὶ Εὐτυχίου. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή ἐπὶ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης.
1565. Aur(elius) Marcianus, ἐκ Φιλίππων, πραιτωριανὸς ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου. CIL 6, 32625a, στ. 14.
1566. Aὐρ(ήλιος) Μεστικένθος. Αὐτὸς καὶ ἡ Αὐρ(ηλία) Γησέπυρις Ἐξβένειος προσφέρουν ἀφιέρωμά τι εἰς τοὺς θεοὺς (πιθανῶς τοὺς Αἰγυπτίους θεοὺς). Δ. ἀρ. 823 (Νευροκόπι).
1567. T. Aur(elius) Ne(o)ptole(m)us, ἐξ Ἡρακλείας (τῆς Λυγκηστίδος;), veteranus leg(ionis) VII Cl(audiae) p(iae) f(idelis) coh(ortis) VIII. 2ος μ.Χ. αἰ. CIL 3, 14507 [=ÖJh 4 (1901) 91, στ. 10 (Beibl.)]. Βλ. καὶ F. Papazoglu, Les cités macédonienes 277, ὑπόσημ. 20. Héraclée I, 17, ὑπόσημ. 25, 10.
1568. Aὐρ(ήλιος) Νεικόλαος, ἱππεὺς σιγγουλάριος σπείρης πρώτης Φλαβίας Βεσσῶν. Γνωστὸς ἐξ ἐπιτυμβίου, τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφὸς του Πυθόδωρος ἀνέθηκεν εἰς μνήμην του. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Θεσσαλονίκης ὑπ. ἀρ. 1203.
1569. M. Aurelius Pudens, υἱὸς Μάρκου, ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας, στρατιωτικὸς. CIL 6, 3884, p. 2, 21.

1570. [.] Aur(elius) Rescupor(is) ἐξ Ἑρακλείας (;) [Ier(aclea)] κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῆς Σιντικῆς, veteranus leg(ionis) VII Cl(audiae) p(iae) f(idelis), coh(ortis) [V]. 2ος μ.Χ. αἰ. ÖJh 4 (1901) 89, στ. 41 (Beibl.). Βλ. *F. Papazohlu*, ἔ.ἀ. 277, ὑποσημ. 20.
1571. M. Aur(elius) Fabius, υἱὸς Μάρκου, ἐκ Βεροίας, πραιτωριανὸς ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου. CIL 6, 32624b, στ. 6.
1572. Αὐρ(ήλιος) Φιλόξενος. Μετὰ τοῦ Μαικίου Ἀπολλοδώρου τιμᾷ διὰ μνημείου μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἀργεσταίων πόλεως (Ἄργος τῆς Παιονίας) τὸν Ἰούλιον Κασσιανόν, τὸν κράτιστον, ὡς προστάτην καὶ εὐεργέτην. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 88.
1573. Αὐρ(ηλία) Γησέπυρις Ἐξβένεος, σύζυγος Μουκιανοῦ. Μετὰ τοῦ Αὐρ. Μεστικένθου προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς τοὺς θεοὺς. Δ. ἀρ. 823 (Νευροκόπι, Μαιδική).
1574. Αὐρ(ηλία) Δημητριάνη ἡ καὶ Ματρώνα, σύζυγος Εὐτυχίου. Γνωστὴ ἐκ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ὁ σύζυγός της ἔστησεν εἰς μνήμην τῆς (Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή).
1575. Αὐρηλία Ἑραεῖς (=Ἑραῖς), σύζυγος τοῦ μονομάχου Νεπωτιανοῦ Ἀμυντιανοῦ. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ ἐπὶ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης.
1576. [Αὐ]ρη[λ(ία)] [Κ]λ(αυδία) Λύκα ἡ Λ[ύ]κο[υ], τοῦ Ἑδεσσαί[ου]. Ἀπελευθερώνει δοῦλόν της ὀνόματι Κοπρύλον καὶ ἀφιερώνει αὐτὸν εἰς τὴν θεὰν Mān Ἀνείκητον Ἐπήκοον. 255 μ.Χ. (ἔτους γν' [Ἀ]πελλαίου λ'). REG 12 (1899) 171, IV [=Π. Παπαγεωργίου, Ἀθηνᾶ 12 (1900) 72, ἀρ. 6].
—Κλαύδιος Φλ(αῦτος) [Ἀφροδε]ίσιος (;), βλ. ἀρ. 1651.
1577. C. Baebius, υἱὸς Ποπλίου, Πvir quinq(uennalis) (=δύανδρος, ἄσκων τὴν τήμησιν ἀνὰ πενταετίαν) τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας τοῦ Δίου. Ἐποχὴ Τιβερίου. Zeitschr. f. Numism. 1911, 98 (30).
1578. P. Baebius, [Πv]ir quinquennalis τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας τοῦ Δίου. Ἐποχὴ Αὐγούστου. *H. Gaebler*, Die antiken Münzen Nord-Griechenlands III, 2,60, ἀρ. 2.3 καὶ Zeitschr. f. Numism, ἔ.ἀ.
—Νεΐκανδρος ὁ κ<α>ί Βάλας.
—Fl(avius) Basilides.
—M. Aur(elius) Bassus.
1579. Bithus Bascula qui et Crispus. Αὐτὸς καὶ ἡ Manta C. l(iberta) Irini (;) filia ἀναθέτει ἱερὸν εἰς τὴν θρησκικὴν θεὰν Βενδῖν. CIL 3, 14406 c=BCH 24 (1900) 307. Βλ. καὶ *P. Callart*, Philipres 442, ὑποσημ. 1 (Προσωτσάνη).

1580. Βούδιος, ἐπίσκοπος Στόβων. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην οἰκουμενικὴν Σύνοδον (325 μ.Χ.). *E. Honigmann, Recherches sur les listes des Pères de Nicée et de Constantinople, Byzantion* 11 (1936) 432, pl. 1, ἀρ. 68.
- Α. ΑΡΙΗΝΟΣ Γαϊανός.
—Γεμίνιος Γάϊος.
1581. Γάϊος Ὁφελ[λίου ἥ -ιος], ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων καὶ ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στήλ. I, στ. 1.
1582. *Galgestia Primilla*. Προσφέρει ἀφιέρωμα ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς εἰς τὴν θεὰν Ἀρτεμιν (Diana). *Heuzey - Daumet, Mission* 83 κ.έ., ἀρ. 42 καὶ εἰκ. IV, 1 [=CIL 3, 636=Δήμιτσα, ἀρ. 943]. Βλ. καὶ *P. Collart, Philippes* 441 (Φίλιπποι).
1583. Γαλέστης Γαλέστων, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ Βεροίας, ἔ.ἀ. στήλ. I, στ. 6.
—Cl(audius) Gallus.
1584. Γεμίνιος [...], ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς καὶ καταλόγου ἐφήβων ἐκ Βεροίας, Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου 1953, 303 - 309[= SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 26].
1585. Γεμίνιος Γάϊος, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. [= SEG, ἔ.ἀ. στ. 33].
1586. Γεμίνιος Λυκίων, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ. ἀ. [= SEG, ἔ. ἀ. στ. 27].
—Αὐρ(ηλία) Γησέπυρις Ἐζβένεος.
—Ti. Claudius Gordianus.
1587. Δαβρείας Ὀνομάστων, ἱερεὺς Διὸς Ἐλευθερίου. Γνωστός ἐκ βωμοῦ, τὸν ὅποιον ὁ ἴδιος ἀνέθηκεν ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἀρχιερωσύνης του εἰς τὸν Δία Ἐλευθέριον καὶ τὴν Ῥώμην. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 1281.
—Ateius Dexter.
1588. Δημέας Παράμουν. Ἐστάλη ὡς πρέσβυς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀντωνῖνον Πῖον μετὰ τοῦ Κρίσπου τοῦ Τόσκου ὑπὸ τινος πόλεως παρὰ τὸ Sveti Vrač (Παρθικόπολις;), ἵνα ζητήσουν τὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν συνδρομὴν του πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς πόλεως. Τὰς σκέψεις του καὶ τὰ ληφθησόμενα μέτρα ὁ αὐτοκράτωρ διατυπώνει εἰς ἐπιστολὴν, στλαίεσαν τὸ 157/8 μ.Χ. εἰς τὴν πόλιν. *D. Detschew, ÖJh* 41 (1954) 110 κέ. [= SEG 14 (1957) 100/1, ἀρ. 479]

- (Sveti Vrač). Βλ. *J.-L. Robert*, REG 61 (1948) 169, ἀρ. 112. 69 (1956) 138/9, ἀρ. 159 καὶ 72 (1959) 205, ἀρ. 246. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 17, 32. *J. H. Oliver*, A new letter of Antoninus Pius, Amer. Journ. Philol. 79 (1958) 52-60.
—Αὐρ(ηλία) Δημητριάνη ἡ καὶ Ματρώνα, βλ. ἀρ. 1574.
—Μάνιος Κόρτιος Σιγνίνος ὁ ἐπικαλούμενος Δημήτριος, βλ. ἀρ. 1678.
1589. Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς, υἱὸς τοῦ Δημητρίου τοῦ Παπίου ἐκ Προύσης τῆς πρὸς Ὑπιον. Μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Παπίδος ἀνέθηκεν ἐπιτύμβιον εἰς μνήμην τοῦ πατρός του. BCH 59 (1939) 153, ἀρ. 48 (Φίλιπποι).
1590. Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς Ν ι κ ο λ ᾶ ο υ, ἔφηβος (;). Ἀνεκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων καὶ ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στηλ. I, στ. 3.
1591. [Δ] η μ ῆ τ ρ ι ο ς Παπίου, Προυσαεὺς ἀπὸ Ὑπίου (ἐκ Προύσης πρὸς Ὑπιον), ἐγκατεστημένος εἰς Φιλίππους. Μᾶς εἶναι γνωστὸς ἐξ ἐπιτυμβίου, τὸ ὅποῖον ὁ ἴδιος ἔστησεν εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς του καὶ ἐξ ἄλλου, μεταγενεστέρου, τὸ ὅποῖον ἔστησαν εἰς μνήμην του τὰ τέκνα του Δημήτριος καὶ Παπῆς. BCH 47 (1923) 94, ἀρ. 33 [= SEG 2 (1924) 74, ἀρ. 428]. 59 (1935) 153, ἀρ. 48.
—Π. Φάριος (Δημο)κρατιανός.
1592. Δ η μ ὀ κ ρ ι τ ο ς, γραμματικῆς ἔμπ[ειρος]. Ἀννία Ὀλβίστη, μήτηρ του. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 59/60, ἀρ. 179 a. b (Ὀχρίς).
1593. Δ ι ὀ δ ῶ ρ ο ς τοῦ ΚΡΑΜΒΑΙ (ἴσως τοῦ Κραμβαίου), νεωκόρος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῶν ἄλλων αἰγυπτίων θεῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Μνημονεύεται ἐν ἀνεκδότῳ ἐπιγραφῇ τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν πολιταρχῶν Ἀριστάρχου τοῦ Ἀριστάρχου, Νικίου τοῦ Θεοδώρου, Ξενέου τοῦ Σιμίου, Θεοδώρου τοῦ Εὐτύχου, Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ τοῦ ταμίου τῆς πόλεως Στίλβωνος τοῦ Διονυσοφάνους ἐν ἔτει 29/8 π.χ. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Περί τῶν πολιταρχῶν τῶν μακεδονικῶν πόλεων, Ἐπετηρ. Φιλοσοφ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσαλον. 7 (1957) 162/3, σημ. 9 καὶ Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 33.
1594. Δ ι ο κ λ ῆ ς Δ α [...] ο υ ς, θρησκευτῆς τοῦ ἐν Ἀκάνθῳ τιμωμένου Περγάμου Ἡρώος. Πρὸς τιμὴν του οἱ συνθρησκευταὶ κατεσκεύασαν ἐπιτύμβιον μνημεῖον (πιθανῶς σαρκοφάγον). *Duchesne - Bayet*, Mémoire sur une mission au mont Athos, Paris 1877, 77, ἀρ. 121 [= Δ. ἀρ. 789 = *Ziepart*, Bursians Jahresbericht 189 (1921) 30]. Βλ. καὶ *L. Robert*, Rev. Phil. 13 (1939) 133. *Hellenica* 2 (1946) 132, 4. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 4 (1957) 276, σημ. 4 καὶ τόμ. 5 (1963) 92. REG 71 (1958).

- Πετρώνιος Διομήδης.
1595. [Διοσκου]ρίδης, ἐπιμελητὴς ἱεροῦ τινος τῶν Στόβων. *ÖJh* 28 (1933) 139, ἀρ. 13 (Στόβοι).
—P. Artorius Docilis.
1596. D o m i t i u s, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
—Λ. Μάγνιος Δράκων.
1597. L. E g n a t u l e i u s S a b i n u s, υἱὸς Ποπλίου, ἐκ τῆς φυλῆς Γαλερίας (τῆς ἐν Γαλατία Thysdra), proc(urator) Aug(usti) ad census accipiendos Macedoniae (=ἐπίτροπος Σεβαστοῦ ἐπαρχίας Μακεδονίας ἐπὶ κήσων). *CIL* 8, 10500 (=D. 1409). Βλ. καὶ *Stein*, *RE* V 2005 ἀρ. 4. *PIR* 3, 75/6, ἀρ. 44 (E. Groag - A. Stein).
1598. E g n a t u l e i a S a b i n a, κόρη Ποπλίου, πιθανῶς ἀδελφὴ τοῦ προηγουμένου. *CIL* 8 10500 [=Δ. 1409]. Βλ. καὶ *PIR*, ἔ.α.
—Pisidia Helpis
—C. Iulius Expeditus.
—Κοῖντιλιανὸς Ἐπαφρᾶς.
1599. Ἐπίγονος ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐπιγραμματοποιὸς ἀγνώστου ἐποχῆς. Ἐν ἐπίγραμμά του διεσώθη εἰς τὸν «Στέφανον» τοῦ Φιλίππου (*Anth. Palat.* IX, 261). Βλ. *Reitzenstein*, *RE* VI, 69, ἀρ. 6 ἐν λ. Erigonos. *Γ. Θέμελη*, Ἐπίγραμμα καὶ Μακεδόνες ἐπιγραμματοποιοί, Θεσσαλονίκη 1938, 18.
—Αὐρ(ήλιος) Ἐπίγονος.
1600. Ἐπικράτης, πρόεδρος λατρευτικῆς ἐταιρείας τῆς Θεσσαλονίκης, τιμώσης πιθανῶς τὸν Δία Ὑψιστον. *Σ. Πελεκίδης*, Ἄρχ. Δελτ. 8 (1923) 269.
1601. [...]H e r c u l a n u s, ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκιστίδος (;), 143 μ.Χ. *CIL* 6, 2379b, 9. Βλ. καὶ *F. Parazoglu*, *Héraclée* I, 18, ὑποσημ. 31, 4.
1602. C. H e r e n n i u s, duovir quinquennalis τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης ἐν ἔτει 20/19 π.Χ. *H. Gaebler*, Die antiken Münzen Nord-Griechenlands III, 2, 98, ἀρ. 26. 27.
—T. Flavius [Herm]as.
—Veronius Euh(e)merus
1603. Εὐτύχιος. Γνωστὸς ἐκ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης. Σύζυγος τοῦ Αὐρ(ηλία) Δημητριάνη ἢ καὶ Ματρώνα. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή.
—Αὐρήλιος Ἀκάκιος ὁ καὶ Εὐτύχι(ος), βλ. ἀρ. 1557.
1604. C. [E] u f (o r i u s) S y n f o r i a n u s, praep(ositus) vexillatio[num...]. Ἐπεμελήθη μετὰ τοῦ Aur(elius) Augustinianus τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον ἀνέθηκαν εἰς τὸν I(ovem) O(ptimum) M(aximum) αἱ vexil(lationes) leg(ionum) II Parth(icae), III Aug(u-

stae) ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ αὐτοκράτορος Π. Λι-
κινίου Ἐγνατίου Γαλλιανοῦ (260-268 μ.Χ.). *N. Vulić*, *Srpska kral-*
jevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 58, ἀρ. 176 (Ὁχρίς).

—Petronius Eutyches.

1605. Εὐφράτης, νεαρὸς πυγμάχος. Εἰς τὸ ἐπιτύμβιον του, τὸ ὁποῖον
εὐρέθη πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης, καυχᾶται ὅτι ἐξάκις ἐνίκησε καὶ
ἐδόξασε τὴν πατρίδα του. 1ος ἢ 2ος μ.Χ. αἰ. *Kaibel*, *Epigrammata*
graeca, ἀρ. 945. *L. Robert*, *Gladiateurs* 80, ἀρ. 13 καὶ *Hellenica*
3, 140. *G. Klaffenbach*, *Gnomon* 21 (1949) 321. *W. Peek*, *Griech.*
Vers—Inscript. I, 286, ἀρ. 1019.

—Τι. Κλ(αῦδιος) Μαρκιανὸς Ζήνων, βλ. ἀρ. 1646.

1606. Ζεεs, filia Aliulae. Προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς τοὺς θεοὺς Iuppiter
Fulmen, Mercurius καὶ Myndrytus μετ' ἄλλων Θρακῶν. BCH
43 (1923) 69, ἀρ. 25. Βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 1540.
1607. Ζίρas. Ἀναθέτει ἱερὸν εἰς τὴν θεάν Ἄρτεμιν (Diana). *Ch. Picard*,
RHR 86 (1922) 169. Βλ. καὶ *P. Callart*, *Philippes* 442, σημ. 3.
1608. Ζίρas Margulas. Ἀναθέτει βωμὸν εἰς τὸν θρακικὸν Deum
Vertumnum Dominum. AM 33 (1908) 44, ἀρ. 6 [=CIL 3 Suppl.
14206, στ. 10] (Προσωτσάνη). Βλ. καὶ *P. Callart*, *Philippes* 401, 6.
Δ. Κανατσούλη. Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 95.
1609. Ζίρas Mestus. Μετ' ἄλλων Θρακῶν προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς
τοὺς θεοὺς Iuppiter Fulmen, Mercurius καὶ Myndrytus. BCH
47 (1923) 69, ἀρ. 25. Βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 1540.
1610. Ζώϊλος, ἐπιμελητὴς ἱεροῦ τινος τῶν Στόβων. *ÖJh* 28 (1933) 139,
ἀρ. 13 (Στόβοι).
1611. Ζώϊλος Ἀλεξάνδρου. Ἀναθέτει μνημεῖον εἰς τὸν Δία Ὑψι-
στον ἐν Ἐδέσση ὑπὲρ τῶν παίδων. *Σ. Πελεκίδης*, Ἄρχ. Δελτ. 8 (1923)
268, 2.
1612. Ζώϊλος Δ [...], βουλευτὴς. Γνωστὸς ἐξ ἐπιτυμβίου μνημείου, τὸ
ὁποῖον ὁ ἴδιος ζῶν κατεσκεύασε διὰ τοῦ τεχνίτου Παραμόνου δι'
ἑαυτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του Ἰουλίαν Θεαγένους. *N. Vulić*, *Srpska*
kraljevska Akademija, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 142 (Δεμίρ - Καπού,
παρὰ τὸ χωρίον Γκλίσιτς). 3ος μ.Χ. αἰ. (:). Βλ. *F. Papazoglu*, *Les*
cités macédoniennes 243, ὑποσημ. 58.
1613. Ζώϊλος Εὐοουλίδου, ἔφηβος (:). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκει-
μένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροία, στηλ. II, στ. 2.
—Αἴλιος Ζωσᾶς.

1614. Ἡδονὴ Ἀμύντου. Προσφέρει ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει της εὐ-

χαριστήριον φιάλην εἰς τὸν προστάτην τῶν δούλων καὶ ἀπελευθέρων
Ἑρακλῆ. ΠΑΕ 1912, 241 [=AE 1936, Ἀρχ. Χρον. 13/4] (Ἑορδαία).
Βλ. καὶ *J. L. Robert*, REG 57(1944)213, ἀρ. 120. *M. N. Tod*, The Ma-
cedonian Era ἐν Studies presented to David M. Robinson II, 390.

—Αὐρηλία Ἑραεῖς.

—M. Antonius Theophilus

—Pomponia Hilara.

—Αὐρήλιος Ἰουλιανός.

—Σεπτίμιος Ἰουλιανός.

1615. Ἰουλιανὴ Ἀμμία, μήτηρ τῆς ἐκ προγόνων ἱερείας Κλαυδίας
Ἀλκήστειος. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ Βεροίας.

1616. C. Iulius Expeditus, κληρονόμος τοῦ C. Iulius Bassus.
Δ. ἀρ. 249 [=N. Vulić, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik
75 (1933) 22, ἀρ. 43].

1617. [I]ulius I [...], P[hilippensis, βετεράνος. CIL 10, 2538 (Μισ-
σηγόν).

1618. Ἰούλιος Κασσιανός, ὁ κράτιστος. Μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἀρ-
γεσταίων πόλεως (Ἀργος Παιονίας) τιμᾶται ὡς προστάτης καὶ εὐερ-
γέτης δι' ἀναθέσεως μνημείου ὑπὸ τοῦ Αὐρηλίου Φιλοξένου καὶ τοῦ
Μαικίου Ἀπολλοδώρου. 3ος μ.Χ. αἰ. (;). *N. Vulić*, Srpska kraljevska
Akademija, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 88. Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, Les
cités macédoniennes 233 καὶ ὑπόσημ. 9.

1619. Ἰούλιος Λικίνιος Κόιντος, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει
177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. [=SEG, ἔ.ἀ. στ. 19].

1620. Ἰούλιος Λυκαρίων, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B.*
Καλλιπολίτου, ἔ.ἀ. [=SEG, ἔ.ἀ. στ. 13].

1621. Ἰούλιος Ὀπτᾶτος, υἱὸς Γαῖου. Τιμᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν
Ἀμφιπολιτῶν «[εὐ]νοίας καὶ φιλαγαθίας ἐνε[κεν] εἰς αὐτόν». Berl.
Philol. Wochenschr. 1911, 597, ἀρ. 1.

1622. C. Iulius Verus, υἱὸς Γαῖου, ἐξ Ἑρακλείας τῆς Λυγκηστίδος
(;), mil(es) coh(ortis) VI pr(aetoriae). Ἐξησεν ἔτη 27, εἰς τὸν ρω-
μαϊκὸν στρατὸν ὑπηρετήσεν ἔτη 9. CIL 6, 2611. Βλ. καὶ *F. Papazo-
glu*, Héraclée I, 18, ὑπόσημ. 31, 3.

1623. Ἰούλιος Περικλῆς, Ἑρακλεώτης (ἐξ Ἑρακλείας τῆς Λυγ-
κηστίδος), ἀνὴρ φιλοθηρότατος. Ἀναθέτει πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιτύμβιον
μνημεῖον ἢ σύζυγός του Πομπωνία Μαρκία. *J.M.R. Cormack*, He-
speria 13 (1944) 27, ἀρ. 3 [=SEG 12 (1955) 91, ἀρ. 327] (Βέροια).
Βλ. καὶ *J. L. Robert*, REG 57 (1944) 217, ἀρ. 127.

1624. C. Iulius Proculus, στρατιώτης ἐκ Δοβήρου. 2ος μ.Χ. αἰ. CIL 6, 32520=2379a.
1625. Ἰοῦλιος Πρῶτος, ἀπελεύθερος τῆς πόλεως (Δίου). Εἰς μνήμην τοῦ ἀναθέτου ἐπιτύμβιον τὰ τέκνα τοῦ Πρώτου καὶ Μαρκελλίνα. 2ος ἢ 3ος μ.Χ. αἰ. Γ. *Οἰκονόμου*, Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας 19, ἀρ. 21 (Δῖον).
1626. M. Iulius Romulus, pro cons. Ἐποχὴ Νέρωνος. Not. scavi 1924, 346, ἀρ. 1. Βλ. *Jürgen Deininger*, *Gnomon* 37 (1965) 633.
1627. C. Iulius Sabinus, υἱὸς Γαίου, ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας. Βετεράνος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ 177 μ.Χ. CIL 6, 2382b, 9. Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Héraclée I*, 18, ὑποσημ. 31, 1.
1628. Ἰοῦλιος Σύδοξ, ἱερεὺς (τὸ β') τοῦ θεοῦ Ὀσίριδος. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς πόλεως ὑπ' ἀρ. 1952. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 76, ὑποσημ. 8.
1629. Γ. Ἰοῦλιος Ὡριος. Ἀναθῆται μνημεῖον ἐπὶ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Μ. Οὐηττίου Πρόκλου (74/5 μ.Χ.) εἰς τὸν Θεὸν Ὑψιστον Μέγιστον Σωτῆρα ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἵνα εὐχαριστήσῃ τοῦτον ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ ἐκ μεγάλου κινδύνου «κατ' ὄνειρον χρηματισθεὶς καὶ σωθεὶς ἐκ μεγάλου κινδύνου τοῦ κατὰ θάλασσαν». Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς πόλεως ὑπ' ἀρ. 988. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 75, ὑποσημ. 10.
1630. Ἰουλίᾱ Μεννηίς, κόρη τῆς Ποπιλλίας Σωσιπάτρας. Οἱ δοῦλοι τῆς προσφέρουν ἀφιέρωμα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς Κλαυδίου Πειριώνος εἰς τὴν ἐν Σκύδρᾳ τιμωμένην Ἀρτεμιν Ἀγροτέραν, Γαζωρεΐτιδα καὶ Βλουρεΐτιν (Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 85). 1ος μ.Χ. αἰ. (;). Δ. ἀρ. 125.
1631. Λο[...]ος Ἰοῦνιος, ἀνθύπατος (τῆς Μακεδονίας). Τιμᾶται ὑπὸ τῆς Ἀργεσταίων πόλεως (Ἄργος τῆς Παιονίας) δι' ἀναθέσεως μνημείου ὡς κτίστης καὶ πατρὼν αὐτῆς. Ἡ ταῦτισίς του πρὸς τὸν ἀνθύπατον Μακεδονίας Ἰοῦνιον Ρουφεῖνον τοῦ ἔτους 143 ἢ 144 μ.Χ. (Βλ. ἀρ. 640) δὲν φαίνεται πιθανή. Β. *Josifovska*, *Ziva Antika* 3 (1953) 222, ἀρ. 1 [=REG 68 (1955) 235, ἀρ. 150=RA 48 (1956) 216, ἀρ. 179] (Βελεσά). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Les cités macédoniennes* 233 καὶ ὑποσημ. 10.
1632. Iun[i]us Rufus, ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), vet(eranus) leg((ionis)). 1ος αἰ. μ.Χ. CIL 3, 12903 (Salona Δαλματίας). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Héraclée I*, 17, ὑποσημ. 27, 5.

1633. Ἰοῦνί[α] Κλαυδία. Τιμᾶται ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς [λαμ]πρᾶς Θεσ[σαλο]νικέων μη[τροπό]λεως καὶ κ[ολωνείας] (πιθανῶς μεταξὺ τοῦ 253 καὶ 268 μ.Χ., βλ. Σ. Πελεκίδη, Ἐπὶ τὴν πολιτεία καὶ τὴν κοινωνία τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης 1934, 86). Berl. Philol. Wochenschr. 1911, 597, ἀρ. 2.
—T. Flavius Iustinus.
1634. Μ. Εἰοῦ(ς)τιος Μαρκιανὸς Ροῦφος, πυγμάχος (πύκτης) ἐκ Σινώπης. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλοὺς ἱεροὺς εἰσελαστικούς ἀγῶνας καὶ ἐνίκησεν εἰς αὐτοὺς. Μεταξὺ αὐτῶν μνημονεύονται καὶ οἱ τελούμενοι ἐν Βεροίᾳ ἀγῶνες τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων. 2ος μ.Χ. αἰ. RA σειρ. 5η, 3 (1916) 354-358, ἀρ. 10 [=SEG 13 (1956) 141/2, ἀρ. 540, στ. 16/7].
—Οὐλπία Εἰσιδώρα ἢ καὶ Σαραπιᾶς βλ. ἀρ. 1720.
1635. Καϊκίλιος Σεκοῦνδος, πολιτάρχης τῶν περὶ Μ[.....] Πολύχαρμον. Μνημονεύεται μετ' ἄλλων πολιταρχῶν, τοῦ ταμίου τῆς πόλεως καὶ ἄλλων ἀρχόντων ἐπὶ τῇ ἀφιέρῳσει τοῦ ναοῦ ἐκ μέρους τῆς πόλεως εἰς θεόν τινα (πιθανῶς εἰς τὸν Ἡρακλῆ). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 32, ὑπόσημ. 9 καὶ 49, ὑπόσημ. 6.
1636. Καϊκιλία Πώλλα. Ἀναθέτει μνημεῖον εἰς τοὺς αἰγυπτίους θεοὺς Σάραπιν καὶ Ἰσιν «κατ' ἐπιταγὴν». Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 841.
1637. [.....] ος Κάλλιστος, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. Β. Καλλιπόλιτον, ἔ.ἀ. [=SEG 13 (1956) 96/7, στ. 17].
—M. Ulpius Candidus
—Φλάουιος Καπίτων.
1638. Κάσσα(ν)δρος, ἀρχιερεὺς (τῆς αὐτοκρατολατρείας, L. Robert, REG 69 (1956) 137, ἀρ. 150). Μνημονεύεται ἐν ἐπιτυμβίῳ μονομάχου (τοῦ Νυμφέρωτος τοῦ Ἐρωτος), φονευθέντος ἐν Βεροίᾳ, προφανῶς κατὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἀγῶνας. Τὸ μνημεῖον ἀναθέτει Σμάραγδος τις. BCH 79 (1955) 274. Βλ. καὶ J.-L. Robert, ἔ.ἀ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 67, ὑπόσημ. 1.
—Ἰούλιος Κασσιανός.
1639. Cassius ο(sic) Craterus, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
1640. Μ. Κάσσιος Μάξιμος, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. Β. Καλλιπόλιτον, ἔ.ἀ. [=SEG, ἔ.ἀ. 96/7, ἀρ. 398, στ. 9]. Βλ. καὶ J.-L. Robert, REG 67 (1954) 145, ἀρ. 158.

1641. Γ. Κάσσιος Σέξιτιος, ἀρχιβουκόλος (τῆς διονυσιακῆς λατρείας). Κατεσκεύασεν ἰδίαις δαπάναις ἱερὸν οἶκον (*μάγαρον*), τὸν ὅποιον ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θεὸν Διόνυσον καὶ εἰς τοὺς συμμύστας. RA σειρ. 6η, 13 (1939) 250, ἀρ. 41. Βλ. καὶ Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 4 (1960) 276 καὶ 5 (1963) 88 (Βέργη).
1642. Κασσία Πεία (=Πία), σύζυγος τοῦ Ποπλίου Αἰλίου Μαρκίω-
νος. Γνωστὴ ἐκ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης (Ἀνέκδοτος ἐπιγρα-
φῇ).
1643. Ti. Cervonius qui et Maximus, υἱὸς Ἀνδρονίκου ἐκ τῆς πόλεως Ἑορδαίας, miles coh(ortis) VII pr(aetoriae))(=centu-
rionis) Tuti. Ἀπέθανεν εἰς νεαράν ἡλικίαν (29 ἐτῶν). Ὑπηρετήσεν
εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ἔτη 8. CIL 10, 2, 3219. Βλ. καὶ F. Para-
zoglu, Les cités macédoniennes 128.
1644. Cl(audius) Gallus, ἀνώτερος Ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος τῶν
χρόνων τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου (193-211 μ.Χ.). Εἰς βωμόν, τὸν ὅποιον
ἔστησε μετὰ τῆς συζύγου του Φλαυίας Σίλβας Πρίσκας καὶ τῶν τέ-
κνων Φλαυίου Κατοῦλου Μουνατιανοῦ καὶ Κλυδίας Γαλίττης τὸ
203 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν αὐτοκρατόρων Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ
Καρακάλλα καὶ τῆς αὐτοκρατείας Ἰουλίας Δόμνας, ἀναφέρεται ὅτι
διετέλεσε curator [ci]vitat[is] Thessalo[nice]nsium (=λογιστὴς τῆς
Θεσσαλονικέων πόλεως). RA 49 (1957) 185, ἀρ. 123. Περί αὐτοῦ βλέ-
πε PIR II, 204, ἀρ. 878 (E. Groag—A. Stein).
1645. Ti. Claudius Gordianus, pro cons. Ἀρχαὶ βασιλείας
Κομμόδου. AE 1945, ἀρ. 138. Βλ. F. Grosso, La lotta politica al
tempo di Commodus, Torino 1964, 526 καὶ Jürgen Deininger, Gno-
mon 37 (1965) 633.
1646. Ti. Κλαύδιος Μαρκιανὸς Ζήνων. Γνωστὸς ἐκ σαρ-
κοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἐποίησεν εἰς μνήμην
τῆς συζύγου του Πίστεως (Ἀνέκδοτος ἐπιγραφῇ).
1647. Κλαύδιος Πειριέων. Γνωστὸς ἐκ μνημείου, τὸ ὅποιον ἀνέ-
θηκαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του Ἰουλίας Μεννηΐδος ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Σκύδρᾳ τιμωμένην Ἀρτεμιν Ἀγροτέ-
ραν, Γαζωρεΐτιδα καὶ Βλουρεΐτιν (Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ
πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 85). 1ος μ.Χ. αἰ. (;). Δ. ἀρ. 125. Ἰσως
οὗτος ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὸν ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Βεροίας ἀπαντῶντα
Ti. Κλαύδιον Πειριέωνα (ἴσως 1ος μ.Χ. αἰ.), διὰ βίου ἀρχιερέα τῶν
Σεβαστῶν καὶ ἀρχιερέα τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων (Βλ. ἀρ. 734).
1648. Ti. Claudius Priscus, υἱὸς Τιβερίου, ἐκ Δοβήρου, ἐκ τῆς
φυλῆς Αἰμιλίας. Ὑπῆρξε στρατιωτικὸς. CIL 6, 3884, p. 2, 15 κέ.
1649. Κλαύδιος Πρόκουλος. Ἀναθέτει μετὰ τῆς συζύγου του

- Οὐλπίνης Μελτίνης μνημεῖον εἰς τὴν Μητέρα τῶν θεῶν. CIG 2011 Add [=Δ. ἀρ. 931] (Φίλιπποι). Βλ. καὶ *P. Collart*, *Philippes* 955, σημ. 1. *Δ. Κανατσούλη*, ἔ.ἀ. 95, ὑπόσημ. 10. 96, ὑπόσημ. 1.
1650. Κ λ α ὕ δ ι ο ς Τ έ ρ π ν ο ς, πατήρ τῆς ἐκ προγόνων ἱερείας Κλαυδίας Ἀλκήστεως, Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροίας.
1651. Κ λ α ὕ δ ι ο ς Φ λ (α ὕ ι ο ς) [᾽ Α φ ρ ο δ ε] ἰ σ ι ο ς (;), ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *Β. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. [=SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 31 καὶ ὑπόσημ.].
—Ἰουνί[α....] Κλα[υδία].
1652. Κ λ α υ δ ῖ α ᾽ Α λ κ η σ τ ι ς, κόρη τοῦ Κλαυδίου Τέρπνου καὶ τῆς Ἰουλιανῆς Ἀμμίας καὶ ἐγγονὴ τῆς Ἰουλιανῆς Νεικολαΐδος καὶ Πλωτιανῆς Ἀλκήστεως, ἐκ προγόνων ἀρχιέρεια. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροίας. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 77, ὑπόσημ. 11.
—[Αὐ]ρη[λ(ία)] [Κ]λα(υδία) Λύκα.
1653. [Κ] λ α υ δ ῖ α Π ρ ε ῖ σ κ α, ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος Λοχίας καὶ τῶν αὐτοκρατόρων (Σεβαστῶν) ἐν Στόβοις. Εἰς τὸ μνημεῖόν της (ἀνδριάς ἐπὶ βάσεως ἐνεπιγράφου), τὸ ὅποιον ἔστησε μετ' ἀπόφασιν τῆς βουλῆς τῆς πόλεως ἡ ἐγγονή της Μεστρία Πρεῖσκα, ἐξαίρεται ἡ ἐπὶ 60 ἔτη ἀσκηθεῖσα ὀσιώτατα ἱερωσύνη αὐτῆς, καθὼς καὶ ἡ διακηρυχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἀγνεΐα της. 2ος μ.Χ. αἰών. *N. Vulić*, *Srpska Kraljevska Akademija*, *Spomenik* 71 (1931) 329, ἀρ. 637. *Ch. Picard*, *REG* 70 (1957) 112 κέ. *J.-L. Robert*, *REG* 71 (1958) 266 κέ., ἀρ. 303. *SEG* 17 (1960) 85, ἀρ. 319. Ἰσως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν ἀνήκον καὶ ἡ Κλαυδία Πρεῖσκα καὶ ἡ Αἰλία Πρισκίλλα Μευστρία, αἵτινες μνημονεύονται εἰς ἐπιγραφὴν τῶν Στόβων τοῦ 2ου ἢ 3ου μ.Χ. αἰῶνος. *Δ. ἀρ.* 295.
1654. Κ λ ε ο (ν) ε ἰ κ η. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματός της πρὸς τὴν Μητέρα τῶν θεῶν. *AE* 1936, Ἀρχ. Χρον. 141, ἀρ. 20 (Ἑορδαία).
1655. Κ ο ῖ ν τ ι λ ι α ν ὸ ς Ἐ π α φ ρ ᾱ ς, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *Β. Καλλιπολίτου*, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς κ.λ.π., Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου 1953, 303-309 [=SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 11].
—Ἰούλιος Λικίντιος Κόϊντος, βλ. ἀρ. 1619.
—Sulp(icius) Quintus Anteros, βλ. ἀρ. 1765.
—L. Rusticilius Cordus.
1656. L. C o r n e l i u s ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), mil(es) leg(io-nis) VII. Εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ὑπηρέτησεν ἐπὶ 12 ἔτη καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν ἐν Δαλματία. Ἐπειδὴ ἡ ἐβδόμη λεγεὼν ἔμεινεν ἐν Δαλματία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ ἔτους 56/7, εἰκάζεται ὅτι ἡ ὑπηρεσία του εἰς τὴν λεγεῶνα αὐτὴν θὰ ἔγινεν

- κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. CIL 3, 9734 [=ÖJh 25 (1929) 75, σημ. 46] (Cardum τῆς Δαλματίας). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Les cités macédoniennes* 192, ὑποσημ. 27. 277, ὑποσημ. 20 καὶ *Héraclée I*, 16, ὑποσημ. 25, 1 (Musée national de Bitolia).
1657. *C. Cornelius Longinus*, υἱὸς Γαῖου, ἐξ Ἡρακλείας (τῆς Σιντικῆς), ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας, eq(ues) leg(ionis) XVI. Εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ὑπηρέτησεν 25 ἔτη· ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν. CIL 13, 2, 8552 (Novaesium) Βλ. καὶ *Ritterling*, RE XII, 1762. *F. Papazoglu*, *Héraclée I*, 16, ὑποσημ. 25, 3 (Μεταξὺ 42 καὶ 69 μ.Χ.).
1658. *Λ. Κορνήλιος [Μου;] νδικιανὸς Κρόκος* ἐκ τοῦ γένους τῶν Φιλοπαπιδῶν, θεοπρόπος, ἀποσταλεῖς εἰς τὸν Κλάριον Ἀπόλλωνα ἐν Νοτίῳ ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Στοβαίων. *Th. Macridy*, ÖJh 15 (1912) 52, ἀρ. 20. *F. Papazoglu*, *Ziva Antika* 5 (1955) 370.
1659. *Κορνήλιος Ροῦφος*, ὁ κράτιστος ἀνθύπατος (Μακεδονίας). Γνωστὸς ἐξ ἀναθηματικοῦ μνημείου (βάσις), τὸ ὅποιον πρὸς τιμὴν τοῦ ἔστησεν ἡ πόλις Παρθικόπολις. Μέσα τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος. *V. Velkov*, *Archeologia* 14 (1964) 65-73. Βλ. καὶ *J.-L. Robert* ἐν REG 78 (1965) 126, ἀρ. 240.
1660. *Κόρραγος Παράμονου*, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων καὶ ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στηλ. II, στ. 7. Βλ. *Α. Κανατσούλη*, Τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων, *Μακεδονικά* 3 (1956) 51, ὑποσημ. 6.
—Μάνιος Κόρτιος Σιγνίνος ὁ ἐπικαλούμενος Δημήτριος, βλ. ἀρ. 1678.
—Cassius o Craterus.
—Bithus Baseila qui et Crispus.
1661. *Κρίσπος Τόσκου*. Ἐστάλη ὡς πρέσβυς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀντωνίνον Πῖον μετὰ τοῦ Δημέα τοῦ Παραμόνου ὑπὸ τινος πόλεως παρὰ τὸ σημ. *Sveti Vrač* (Παρθικόπολις;), ἵνα ζητήσουν τὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς πόλεως. Τὰς σκέψεις καὶ τὰ ληφθυσόμενα μέτρα ὁ αὐτοκράτωρ ἐκθέτει εἰς ἐπιστολὴν, σταλεῖσαν τὸ 157/8 μ.Χ. εἰς τὴν πόλιν. *Detschew*, ÖJh 41 (1954) 100 κέ. [=SEG 14 (1957) 100/1, ἀρ. 479] (*Sveti Vrač*). Βλ. καὶ *J.-L. Robert*, REG 61 (1948) 169, ἀρ. 112 καὶ 69 (1956) 138/9, ἀρ. 159 καὶ 72 (1959) 205, ἀρ. 246. *Α. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 5 (1963) 17-32. *J. H. Oliver*, A new letter of Antoninus Pius ἐν *Amer. Journ. of Philol.* 79 (1958) 52-60. Περὶ τῆς πόλεως παρὰ τὸ *Sveti Vrač* βλ. *F. Papazoglu*, *Les cités macéd.* 278.
1662. *Κρίτων ὁ Πιερίωτης* (ἐκ τῆς μακεδονικῆς Πιερίας), ἱστορικός. Ἐγραψε Παλλήνιακά, Περσικά, Σικελικά, Συρακουσῶν κτίσιν, Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων (Σουδά

- ἐν λ. Κρίτων=Fr. gr. Hist. 277, 1). 2ος μ.Χ. αἰών. Περὶ αὐτοῦ βλ. *F. Jacoby*, RE XI, 1934, ἀρ. 5 καὶ Fr. gr. Hist. Kommentar. Teil IIa, 361, ἀρ. 277.
- Λ. Κορνήλιος [Μου:]νδικιανὸς Κρόκος, βλ. ἀρ. 1658.
- A. Pontius Quietus.
- [Μ]ᾶρκος Οὐλπίος Ἄννι[ος Κ]νντιανός, βλ. ἀρ. 1718.
1663. Γάϊος Λάππιος (Ι) καὶ
1664. Γάϊος Λάππιος (ΙΙ), ἔφηβοι (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροίας, στήλ. Ι, στ. 10. 11.
1665. Μᾶρκος Λάππιος, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροίας, στήλ. Ι, στ. 12.
1666. C. Lavus Faustus, πλούσιος γαιοκτήμων, ἰδρυτὴς τῶν Ἀπριανῶν ταβερνῶν ἐπὶ τῆς Ἑγνατίας ὁδοῦ παρὰ τοὺς Φιλίππους. Εἰς ταύτας ἐποθετήσεν ὡς κάπηλον τὸν υἱὸν καὶ δοῦλόν του Vitalis. 3ος μ.Χ. αἰών (;). CIL 3, 14206, 21 [=Cumont, Rev. de l'inscr. publ. Belg. 1898, 6= BCH 24 (1900) 544/5, ἀρ. 2=REA 4 (1902) 199]. Βλ. καὶ *P. Collart*, Philippes 502 καὶ σημ. 1.
- Αὐρήλιος Λεόντις.
1667. Λεοντίσκος Ἀντιγόνου (-ου ἢ Ἀντιγένους), ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς καὶ καταλόγου ἐφήβων ἐκ Βεροίας, Γέρας Ἀντωνίου Κεραμπούλλου 1953, 303-309 [=SEG 13 (1956) 97/7, ἀρ. 398, στ. 28].
- Αἴλιος Λέων.
- Ἰούλιος Λικίνιος Κόιντος, βλ. ἀρ. 1619.
1668. Licinius Valens. Προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς τὴν θεὰν Ἄρτεμιν (Diana). *P. Collart*, Philippes 442, σημ. 3 (Φίλιπποι). Βλ. καὶ *Ch. Picard*, RHR 86 (1922) 168.
1669. Λιμναῖος Α[...], ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων καὶ ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στήλ. Ι, στ. 2.
- C. Cornelius Longinus.
- C. Valerius Longinus.
1670. Luriana, actor (=πραγματευτὴς) καὶ φίλος τοῦ γαιοκτήμονος Πρισκιανοῦ ἐκ Φιλίππων (βλ. ἀρ. 1229). BCH 61 (1937) 415, ἀρ. 8. Βλ. καὶ *P. Collart*, Philippes 289, σημ. 4.
- Ἰούλιος Λυκαρίων
- Γεμίνιος Λυκίων
1671. Λυσίμαχος [...], ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροίας, στήλ. Ι, στ. 2.

1672. Λυσίμαχος Πτολεμαίου, Βεροιαῖος. Μνημονεύεται ἐν ἀπελευθερωτικῇ ἐπιγραφῇ τῆς θεσσαλικῆς πόλεως Γόννου. Ἐποχὴ Αὐγούστου. IG IX, 2, 1042, στ. 9/10.
1673. Α. Μάγνιος Δράκων, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, ἔ.ἀ. [=SEG, ἔ.ἀ. στ. 32].
1674. Magnus, vet(eranus)[...], ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας. 2ος μ.Χ. αἰ. CIL 6, 32515.
—Salustius Magnus.
1675. Μάης ὁ καὶ Τιτιανός, Μακεδὼν ἐκ καταγωγῆς, συγγραφεὺς γεωγραφικοῦ ἔργου. Ὑπῆρξεν ἔμπορος ἐκ πατρὸς καὶ διέμενεν πιθανῶς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Αἰγύπτου, ὁπόθεν ἥσκει ἐμπορίαν. Οὗτος, κατὰ τὸν Κλαύδιον Πτολεμαῖον, δὲν ἔδιδε πίστην εἰς τὰς τῶν ἐμπορευομένων ἱστορίας περὶ τῶν γηίνων ἀποστάσεων. Κλ. Πτολεμ. I, 11, 6/7. Βλ. καὶ *Wilh. Kubitschek*, RE Suppbb. VI, 235/6, ἐν λ. Maes.
1676. Μαΐκιος Ἀπολλόδωρος. Τιμᾷ δι' ἀναθέσεως μνημείου μετὰ τοῦ Αὐρ(ηλίου) Φιλοξένου μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἀργεσταιῶν πόλεως τὸν Ἰούλιον Κασσιανόν, τὸν κράτιστον, ὡς προστάτην καὶ εὐεργέτην. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 88.
—Οὐαρείνιος Μακεδὼν.
1677. Μακεδὼν Ἀδαίου, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ Βεροίας, στήλ. II, στ. 6.
1678. Μάνιος Κόρτιος Σιγνῖνος ὁ ἐπικαλούμενος Δημήτριος, υἱὸς Μανίου. Ἀναθέτει ἀφιέρωμα εἰς τοὺς αἰγυπτίους θεοὺς Σάραπιν, Ἴσιν, Ἄνουβιν καὶ τοὺς συννάους θεοὺς. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 978. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 100, σημ. 2.
1679. Μάνιος Σαλάριος, υἱὸς Ποπλίου. Γνωστὸς ἐκ δύο ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν μίαν ἀναθέτει κατὰ τὸ ἔτος 29/8 (;) π.Χ. μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Σαράπιδος καὶ τῆς Ἰσιδος Ποπλίου Σαλαρίου Παμφίλου τὸ ὀσιρίηον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ περίστηλον καὶ τὸ διδυμαφόριον εἰς τὸν Ὅσιριν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεμενίους θεοὺς (ἔτους Γ[...]. Πόπλιος Σαλάριος καὶ Μάνιος Σαλάριος Ποπλίου υἱὸς τὸ Ὅσιρήιον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ περίστηλον καὶ τὸ διδυμαφόριον Ὅσιριδι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῖς ἐντεμενίοις πᾶσι καὶ πάσαις πολιταρχούντων (ἔπονται ὀνόματα πολιταρχῶν), βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Περί τῶν πολιταρχῶν τῶν μακεδονικῶν πόλεων ἐν Ἐπετηρ. Φιλολ. Σχολ.

- Πανεπ. Θεσσαλον. 7 (1957) 162/3, σημ. 10), εἰς τὴν ἄλλην (ὕπ' ἄρ. 1950) μετὰ τοῦ ἰδίου Ποπλίου Σαλαρίου Παμφίλου τὸ *ὕδρῃον* εἰς τὴν Ἴσιν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεμενίους θεοὺς (*Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963), 76, σημ. 4. 99, σημ. 9).
1680. [...] *Maximus* ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας, ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας, *mil(es) coh(ortis) VIII pr(aetoriae)*. *CIL* 6, 2715.
1681. [...] *Maximus*, ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), βετεράνος. 144 μ.Χ. *CIL* 6, 2379b, 41. Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 18, ὑπόσημ. 31, 5.
—Μ. Κάσσιος Μάξιμος.
—*Ti. Cervonins qui et Maximus*.
—*Rutilius Maximus*.
1682. *Max(imus) Rufi[[n]]us*. Ἀναθέτει ἀφιέρωμα μὲ τὸν *Procu(lus) Host(ilius) Sextius* εἰς τὸν *Juppiter Optimus Maximus* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν αὐτοκρατόρων [*pr(o) sal(ute) imp(eratorum)*]. *AM* 27 (1902) 312, ἄρ. 20 ("Ἐδεσσα).
1683. Μάξιμα, σύζυγος (;) τοῦ Φουρίου Πρόκλου. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 44/5.
—*Zipas Margulas*.
1684. *L. Marius Peregrinus*. Γνωστὸς ἐξ ἀναθήματός του πρὸς τὸν *Iuppiter O(ptimus) M(aximus)*. *N. Vulić*, *Srpska Akademija nauka, Spomenik* 98 (1941-48) 10/1, ἄρ. 20 (Ἡράκλεια Λυγκηστίδος). Πιθανώτατα ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐπίσης τῆς Λυγκηστικῆς Ἡρακλείας ἀπαντῶντα *L. Marius Peregr[i]nus*. Βλ. *BSA* 18 (1911/12) 170, ἄρ. 4 [= *N. Vulić*, ἔ.ἀ. 12, ἄρ. 24].
1685. *M. Marius Titius Rufinus*, υἱὸς Μάρκου, ἐκ τῆς φυλῆς Στελλατίνης (πιθανῶς τοῦ Βενεβέντου), *q(uaestor) pron(inciae) Maced(oniae)*. Ἀρχαὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. *CIL* 9, 1584. Βλ. καὶ *Fluss*, *RE* XIV, 1837/8 ἐν λ. *Marius*.
1686. Μαρκελλίνα, κόρη τοῦ ἀπελευθέρου τῆς πόλεως Ἰουλίου Πρώτου. *Γ. Οἰκονόμου*, ἔ.ἀ. 19, ἄρ. 21 (Δῖον).
—*T. Aelius Marcellus*.
—*C. Valerius Marcellus*.
—Πομπωνία Μαρκία.
—*Aur(elius) Marcianus*.
—*Ti. Κλαύδιος* Μαρκιανὸς Ζήνων, βλ. ἄρ. 1646.
—*M. Εἰού(σ)τιος* Μαρκιανὸς Ροῦφος, βλ. ἄρ. 1634.
—Πόπλιος Αἴλιος Μαρκίων.
—*Αὐρηλία* Δημητριάνη ἢ καὶ Ματρώνα, βλ. ἄρ. 1574.

—Οὐλπία Μελτίνη.

1687. [.] Memmius Anencletu[s], augustalis. Ἀναθέτει ἱερὸν (sacrum) εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Spomenik 71 (1931) ἀρ. 152, 157 καὶ 170, 98 (1941-48) ἀρ. 131. *F. Papazoglu*, Les cités macédoniennes 243 (Kavadarci).

—Ἰουλία Μεννητῆς

—M. Aelius Mestrianus.

—P. Ael(ius) Mestrius.

—Νε[όμ]αν[δρ]ος ΜΗΡΥΛΟΣ (·)

—[Αἰ]λῖος Μόσχος.

—Λ. Κορνήλιος [Μου;]νδικιανὸς Κρόκος, βλ. ἀρ. 1658.

1688. Μύκων, βουλῆς ὑπρέτης. Ἀ. Κεραμοπούλου, Ἀθηνᾶ 58 (1954) 8. Βλ. καὶ Ἀρχ. Δελτ. 14 (1931/2), Παραρτ. 1 κέ. REG 69 (1956) 136, ἀρ. 148. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963), 19.

1689. Μύρισμος, σύζυγος τῆς Ἀντιγόνας, τῆς θεραπαίνης τῶν Μουσῶν. Ἐπιτύμβιος στήλη τῆς Βεροίας, φέρουσα τετράστιχον ἐπίγραμμα. *V. G. Kallipolitis*, Epigramme inédite en mémoire d'une musicienne de Beroia ἐν Studies presented to D.M. Robinson II, 371-373. Βλ. καὶ BCH 71/2 (1947/8) 438 (Chron. des fouill. 1947). Μακεδονικά 2 (1941-52) 628, ἀρ. 64. SEG 12 (1955) 92/3, ἀρ. 339.

1690. Νεβρίς. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματός της πρὸς τὴν Ἄρτεμιν Ἀγροτέραν. Δ. ἀρ. 780 (Μονὴ Λαύρας).

1691. Νε[όμ]αν[δρ]ος (ἢ Νε[ικ]αν[δρ]ος) ΜΗΡΥΛΟΣ (·), ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, Στήλῃ μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς κ.λ.π., Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλου 1953, 303-309 [=SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 18].

—T. Aur(elius) Ne(o)ptolem(us).

1692. Νεπωτιανὸς Ἀμυντιανὸς, σεκουνδαρούδης (secunda rudis, ἀφυπηρετήσας μονομάχος, ὅστις παραμένων εἰς σχολὴν μονομάχων ἐλάμβανε τὸ ἀξίωμα τοῦ δευτέρου ἐπόπου τμήματος). Βλ. *L. Friedländer*, Sittengeschichte Roms, Leipzig 1922 (ἔκδ. 10η), τόμ. II, 69, σημ. 10. *Daremberg - Saglio*, Dictionnaire des antiquités II, 2, 1575 κέ. *Hug*, RE 2R I, 1179 ἐν λ. Rudiarii. *K. Schneider*, RE Supplb. III, 774/5). Σύζυγός του ἡ Αὐρηλία Ἡρατῆς. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή ἐπὶ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης.

1693. Νεϊκανδρος ὁ κ(α)ὶ Βάλας, Θεσσαλονικεὺς. Χριστιανός. CIL 8, 25364a [=C. Wessel, Inscriptiones graecae christianae veteres occidentes, Diss. Halle 1936, 3, ἀρ. 12].

- Αὐρ(ήλιος) Νεικόλαος.
1694. Νυμφέριος, Ἐφέσιος, μονομάχος. Ἐφονεύθη ἐν Βεροίᾳ προφανῶς κατὰ τοὺς τελουμένους ἐν αὐτῷ ἐπαρχιακοῦς ἀγῶνας «ἐπὶ ἀρχιερέος (sic) Κασσάνδρου» (Βλ. λ. ὑπ' ἀριθ. 1638). BCH 79 (1955) 274. Βλ. καὶ J.-L. Robert, REG 69 (1956) 137, ἀρ. 150.
1695. Λεύκιος Νόβιος. Γνωστὸς ἐξ ἀναθήματός του πρὸς τὸν Ἑρακλῆ συγκ[ατάγων;], τὸν τιμώμενον ἐν Στόβοις. N. Vulić, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 26, ἀρ. 58. Βλ. καὶ REG 47 (1934) 31/2, σημ. 3.
1696. Nonius, duovir quinquennalis (=εἷς τῶν ἀνὰ πᾶν πέμπτον ἔτος ἀσκούντων τὴν τίμησιν δυνάδρων) τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας ἐν Μακεδονίᾳ Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 30/29 μ.Χ. H. Gaebler, Die antiken Münzen Nord-Griechenlands, Berlin 1935, τόμ. III, 2, 17, ἀρ. 20-22.
1697. Οἰκουμενίς. Μνημονεύεται μετὰ τῆς Αὐρηλίας Ἑραΐδος καὶ τοῦ Μονομάχου Νέπωτος Ἀμυντιανοῦ εἰς τὴν σαρκοφάγον τοῦ τελευταίου. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης.
—Πετρωνία Ὀκελλίνα.
1698. L. Octavius Rufus, υἱὸς Λευκίου, ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας. Δ. ἀρ. 119 (Βέροια).
—Ἀννία Ὀλβίστη.
1699. Ὀνησίμος Αἰλίου Μηνογένους, οἰκονόμος (=διαχειριστὴς ἰδιωτικῆς ἐταιρείας ἢ ἰδιώτου). Εἰς τὸ ἐπιτύμβιον, τὸ ὁποῖον οὗτος ἀναθεῖται εἰς τὴν ἀποθανοῦσαν σύζυγόν του Νίκη, μνημονεύεται ἡ θυγάτηρ του Ὀνησίμῃ καὶ ἡ μήτηρ του Εὐφροσύνη. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 1524. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 51, σημ. 6.
—[....]s Optatus.
—[Ἰ]ούλιος Ὀπτᾶτος
—L. Valerius Optatus.
—Q. VATERCIUS Optatus.
—Petronius Optatus Iunior.
—Scandilia Optata.
1700. Q. Hortensius, ἀνθύπατος Μακεδονίας (pro[cons]). H. Gaebler, Die antiken Münzen Nord - Griechenland, Berlin 1935, τόμ. III, 2, 55, ἀρ. 1. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 235, σημ. 4. Ἦτο υἱὸς τοῦ ὀνομαστοῦ ρήτορος Ὀρτηνσίου. Κατὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους προσχωρήσας εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Καίσαρος διωρίσθη τὸ 44 π.Χ. ἀνθύπατος Μακεδονίας, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 42 π.Χ. Μετὰ τὴν

δολοφονίαν τοῦ Καίσαρος ὁμῶς συνειργάσθη μὲ τοὺς δημοκρατικοὺς καὶ δι' αὐτὸ μετὰ τὴν μάχην τῶν Φιλίππων συλληφθεὶς ἐθανατώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Γ. Ἀντωνίου. Ἐπὶ τῆς ἀνυπατείας του, ἴσως κατ' ἐντολὴν τοῦ Βρούτου, ἰδρύθη ἡ ἀποικία τῆς Κασσανδρείας (*H. Gaebler*, *Die antiken Münzen* 52, ἀρ. 1 καὶ εἰκ. I, 10. Βλ. καὶ *P. Collart*, ἔ.ἀ.). Πλείονα περὶ αὐτοῦ βλέπε Münzer, *RE* VIII, 2468/9, ἀρ. 8 ἐν λ. Hortensius.

—*Procu(lus) Host(ilius) Sextius*, βλ. ἀρ. 1746.

—*Ρουπίλλιος Οὐαλεριανός*.

1701. *C. Valerius*, υἱὸς Γαῖου ἐκ τῆς φυλῆς Βολτινίας τῶν Φιλίππων, *miles leg(ionis) XV Aro(II)naris*. Ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Τιβερίου. Βλ. *Arthur Benz*, *Inscripfen aus Carnuntum ἐν ÖJh* 37 (1948) 240 κέ., ἀρ. 1 (Beibl.). *A. Schober*, *Die römischen Grabsteine von Noricum u. Pannonien*, *Sonderschr. des österr. Inst.* 10 (1923).
1702. *C. Valerius Longinus*, υἱὸς Γαῖου, ἐξ Ἑρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας, *mil(es) leg(ionis) I Ital(icae) χ(=centurionis) Vaselli Marcelli*. Εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ὑπήρτησε 14 ἔτη, ἔζησεν ἔτη 33. Ἐποχὴ Φλαβίων ἢ Τραϊανοῦ. *CIL* 3, 7441 (*Moesia inferior*). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 17, ὑποσημ. 25, 6.
1703. *C. Valerius Marcellus*, στρατιωτικός, ἐκ Δοβήρου. 2ος μ.Χ. αἰ. *CIL* 6, 3252=2379a.
1704. *L. Valerius Optatus*, ἐκ τῆς φυλῆς Τρομεντίας. Ἀναθέτει μετὰ τοῦ *Q. Vatercius Optatus* μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ *A. Pontius Quietus*. *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 75 (1933) 22, ἀρ. 42 (Στόβοι).
1705. *M. Valerius Valens*, ἐξ Ἑρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (;), ἐκ τῆς Φαβίας φυλῆς, *ve[t(ernanus)] leg(ionis) VII Cl(audiae) p(ia) f(idelis)*. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν. Τὸ ἐπιτύμβιον μνημεῖόν του ἀνέθηκεν εἰς μνήμην του ἡ ἀπελευθέρω Val(eria) Vener(ia). Τέλη του ἢ ἀρχαὶ 2ου μ.Χ. αἰῶνος. *ÖJh* 12 (1909) 158, ἀρ. 22 (Beibl.)= *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 75 (1933) (*Viminacium*). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Les cités macédoniennes* 192, ὑποσημ. 27 καὶ 277, ὑποσημ. 20 καὶ *Héraclée* I, 17, ὑποσημ. 25, 5. Πρβ. καὶ ἀρ. 1048.
1706. *Οὐαλερίος Πύρρος*, πρόεδρος τῶν πολιταρχῶν πόλεως τινος τῆς Μαιδικῆς (τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως κατὰ τὸν *D. Detschew*, *ÖJh* 41 (1954) 114, τῆς Παρθικοπόλεως μᾶλλον κατὰ τὸν *L. Robert*, *REG* 61 (1948) 169, ἀρ. 112 καὶ 69 (1956) 139) κατὰ τὸ ἔτος 157/8 μ.Χ. (ἔ-

- τους θρρ'). Ἐπὶ τῆς πολιταρχίας του ἐστάλη ἐπιστολὴ εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου Πίου, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος συνιστᾷ τὴν λήψιν φορολογικῶν τινῶν καὶ ἄλλων μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς πόλεως. *D. Detschew*, ἔ.ἀ. 110 κέ. καὶ εἰκ. 58 [=SEG 14 (1957) 100/1, ἀρ. 479]. Βλ. καὶ *J.-L. Robert*, REG 69 (1956) 138/9, ἀρ. 159. 72 (1959) 205, ἀρ. 246. *Δ. Κανατσούλη*, Περὶ τῶν πολιταρχῶν τῶν μακεδονικῶν πόλεων ἐν Ἑπετηρ. Φιλοσ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσαλον. 7 (1957) 179 καὶ Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 34. *J. H. Oliver*, A new letter of Antoninus Pius ἐν Amer. Journ. of Philol. 79 (1958) 52-60. *Carl Schuler*, The Macedonian Politarchs ἐν Cl. Philol. 55 (1960) 96.
1707. *C. Valerius Fortunatus*. Ἀναθέτει μετὰ τῆς συζύγου του Μαρρωνίας Εὐτυχίας (*Marronia Eutychi[a]*) εἰς τοὺς ρωμαϊκοὺς θεοὺς *Liber* καὶ *Libera* καὶ εἰς τὸν Ἡρακλῆ (*Hercules*) ἱερὸν (*sacrum*) ἐν Φιλίπποις. *P. Collart*, *Philippes* 414, σμ. 1.
 —*Licinius Valens*.
 —*M. Valerius Valens*.
 —*M. Vettius Valens*.
 —*L. Volusius Valen[s]*.
 —*Sedius Valens*.
 —*C. Signius Valens*.
 —*L. Flavius Valens*.
1708. Οὐ α ρ εῖ ν ι ο ς Μ α κ ε δ ὶ ο ν, γραμματεὺς. Μνημονεύεται εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Κ. Φουρίου Πρόκλου καὶ τῆς συζύγου (;) του Μαξίμας. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 44/5.
1709. Οὐ α ρ εῖ ν ι α Ἀ ρ ε τ ῆ. Ἐπεμελήθη τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον ἤγειραν πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Φουρίου Πρόκλου καὶ τῆς Μαξίμας οἱ ἀπελεύθεροι καὶ αἱ ἀπελεύθεραι αὐτῶν. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης.
1710. *Var(ius) Dionysi [...]*, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 937 (Φίλιπποι).
1711. *Q. Vatrecius Optatus*, ἐκ τῆς φυλῆς Τρομεντίας. Ἀναθέτει μετὰ τοῦ *L. Valerius Optatus* μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ *A. Pontius Quietus*. *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 75 (1933) 22, ἀρ. 42 (Στόβοι).
 —[....] *us Venerianus*.
 —*L. Ag(eliu)s Venustus*,
 —*Albius Verus*.

—C. Iulius Verus.

—Γ. Φολουίνιος Οἰῆρος.

1712. Veronius Euh(er)merus, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αιών.
Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
1713. M. Vettius Valens, quaestor (Μακεδονίας). CIL 11, 383.
1714. Μ. Οὐήτιος (τὸ σύνηθες Οὐήττιος) Πρόκλος, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ Ὑψίστου Μεγίστου Σωτήρος ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ ἔτος 74/5 μ.Χ. (=ἔτους βκς'). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποκειμένη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως ὑπ' ἀρ. 982. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 75, ὑποσημ. 10.
1715. Veturius [...]us, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
1716. Vitalis, C. Lari Fausti serv(us) καὶ f(i)lius), κάπηλος τῶν Ἀπριανῶν ταβερνῶν (tabernae Aprianae), τῶν εὕρισκομένων ἐφ' ἑνὸς τῶν ρωμαϊκῶν σταθμῶν τῆς Ἑγνατίας ὁδοῦ, ἀπέχοντος περὶ τὰ 12 ρωμαϊκά μίλια ἀπὸ τῶν Φιλίππων. CIL 3, 14206, 21 [= BCH 24 (1900) 544/5, ἀρ. 2=REA 4 (1902) 199]. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 502, ὑποσημ. 1.
1717. Ulpian[us...], vet(eran)us. CIL 3, 648 (περιοχὴ Φιλίππων).
1718. [Μ]ᾶρκος Οὐλπίος Ἀννι[ος Κ]υίντιανός, ἀνθύπατος Μακεδονίας. Διετέλεσε πατρῶν καὶ εὐεργέτης καὶ λογιστῆς (=curator rei publicae) τῆς [Βουθρ]ωτίων κολωνείας, ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐτιμήθη μετ' ἀπόφασιν τῆς βουλῆς δι' ἀναμνηστικοῦ μνημείου. L. M. Ugolini, Albania Antica τόμ. 3ος, 208/9. Βλ. καὶ Barbieri, Albo, ἀρ. 2118 καὶ REG 61 (1948) 162. RA 34 (1949) 245, ἀρ. 265. Gnomon 37 (1965) 633.
1719. M. Ulpius Candidus, e[v]oc[atus] Aug(usti). V. Lahtov, Ziva Antika 6 (1956) 166 κέ., ἀρ. 6. J.-L. Robert, REG 71 (1958) 264, ἀρ. 301 (περιοχὴ Ὀχρίδος).
1720. Οὐλπία Εἰσιδώρα ἢ καὶ Σαραπιάς. Ἀναθέτει μνημεῖον μετὰ τοῦ Αἰρηλίου Ἀντιγόνου πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Λ. Σεπτιμίου Σεβήρου. N. Vulić, Srpska Akademija Nauka, Spomenik 98 (1941-48) 175, ἀρ. 365 (Πρίλαπος).
1721. Οὐλπία Μελτίνη. Προσφέρει ἀφιέρωμα μετὰ τοῦ συζύγου της Κλ(αυδίου) Προκούλου εἰς τὴν Μητέρα τῶν θεῶν. CIG 2011 [=Δ. ἀρ. 931]. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 455, σημ. 1.
1722. Οὐόλουμνία Σε[υήρα]. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματός της πρὸς τὴν θεὰν Ἀρτεμιν. D. Detschew, Annuaire Bibl. et Musée Plovdiv 1940-1941 (ἔκδ. 1942) 34 κέ., ἀρ. 3. J.-L. Robert, REG 61 (1948) 169, ἀρ. 111.

1723. Volussianus καὶ
1724. Volussius Valen[s]. Ἀφιερώνει ἱερὸν (sacrum) εἰς τὴν Minerva Augusta, m[e]d(ica). *G. Perrot*, RA 2 (1860) 73 [= *Heuzet - Daumet*, ἔ.ἄ. 144, ἀρ. 75=CIL 3, 640=Δ. ἀρ. 1018 καὶ 1097] (Περιοχὴ Φιλίππων, Δράμα). Βλ. καὶ RHR 86 (1922) 130 καὶ BCH 47 (1923) 75. —Q. S[t]ellius Vopiscus.
1725. Paccius Germanus, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
—Φλάβιος Πακτωλὸς ὁ καὶ Ἀκάκιος, βλ. ἀρ. 1786.
—Πόπλιος Σαλάρτιος Πάμφιλος.
1726. Πα π ε ῖ ς (=Παπῖς), κόρη τοῦ Δημητρίου τοῦ Παπίου ἐκ Προύσης πρὸς Ὑπιον. Γνωστὴ ἐξ ἐπιτυμβίου, τὸ ὅποιον αὐτὴ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡγειραν εἰς μνήμην τοῦ πατρός των. BCH 59 (1935) 153, ἀρ. 48 (Φίλιπποι).
1727. Πα ρ ά μ ο ν ο ς, τεχνίτης. Μνημονεύεται εἰς τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ βουλευτοῦ Ζωΐλου Δ [...]. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 142 (Δεμίρ - Καπού).
1728. Πα ρ ά μ ο ν ο ς [...], ἔφηβος (;). Ἀδημοσίευτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, σ.ηλ. I, στ. 1.
1729. Πα ρ ά μ ο ν ο ς, Βεροιαῖος ἀποθανὼν ἐν ἀποδημίᾳ. Γνωστὸς ἐκ τοῦ ἐπιτυμβίου, τὸ ὅποιον ἡγειρεν ἡ μήτηρ του εἰς μνήμην του ἐν Βεροίᾳ. Ἀρχ. Δελτ. 2 (1916) 159, ἀρ. 22.
1730. Πα ρ μ ε ν ῖ ω ν ὁ Μ α κ ε δ ῶ ν, ἐπιγραμματοποιός. Ἐζήσε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου. Μερικὰ ἐπιγράμματα αὐτοῦ (Ἑρωτικά, Ἐπιτύμβια, Ἐπιδεικτικά, Συμποτικά, Σκωπτικά) ἐσώθησαν εἰς τὸν «Στέφανον» τοῦ Φιλίππου (Anth. Palat. V, 33. 34. VII, 183. 184. 239. IX, 27. 43. 69. 113. 114. 304. 342. XI, 4. 65. XVI, 216. 222). Βλ. *W. Schmid - O. Stählin*, Gesch. d. griech. Literat. II, 1, 328. *Γ. Θέμελη*, Ἐπίγραμμα καὶ Μακεδόνες ἐπιγραμματοποιοί, Θεσσαλονίκη 1936, 18. *W. Peek*, RE XVIII, 1566, ἀρ. 3.
1731. Πα ρ μ ε ν ῖ ω ν Κ λ ε ω ν ύ μ ο υ, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στήλ. I, στ. 7.
1732. Πα σ ῖ μ α χ ο ς Π ι ε ρ ῖ ω ν ο ς, Θεσσαλονικεὺς. Μνημονεύεται ἐν τιμητικῇ ἐπιγραφῇ τῆς Θάσου μετὰ τινος Ῥωμαίου, τοῦ Γαίου Ἀγελήϊου. *J. Pouilloux*, Recherches sur l'histoire et les cultes de Thasos 1954, τόμ. I, 319, ἀρ. 114.
—L. Marius Peregrinus.

— Ἰούλιος Περικλῆς

1733. Πετρώνιος Διομήδης, ἔφηβος Βεροίας ἐν ἔτει 177/8 μ.Χ. *B. Καλλιπολίτου*, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς κ.λ.π., Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου 1953, 303-309 [=SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398, στ. 21].

1734. Petronius Eutyches, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).

1735. Petronius Optatus Iunior, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).

1736. Πετρωνία (παραδίδεται Πετρονία) Ὁκελίνα. Προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς τὸν θεὸν Ὅσιριν ἐπὶ ἱερέως Ἰουλίου Συόδου. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποκειμένη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως ὑπ' ἀρ. 985. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 76, ὑπόσημ. 8, ἐνθα οὐχὶ ὀρθῶς ἀναγράφεται ὡς πρῶτον ὄνομα «Περώνα».

—Κασσία Πεία.

—Κλαύδιος Πειριών.

—Salvia Pisidia.

1737. Pisidia Helpis. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματός της, ἀφιερωμένου εἰς τὸν ἐν Φιλίπποις λατρευόμενον ρωμαϊκὸν θεὸν Lib(er) P(ater). *P. Collart*, Philippes 415, ὑπόσημ. 4.

1738. Πίστις, σύζυγος τοῦ Τ. Κλαυδίου Μαρκιανοῦ Ζήνωνος (Βλ. λ.). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ ἐπὶ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης.

1739. Μ[....] Πολύχαρμος, πρόεδρος πολιταρχῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Μνημονεύεται μετὰ τῶν πολιταρχῶν, τοῦ ταμίου τῆς πόλεως καὶ ἄλλων ἀρχόντων ἐπὶ τῇ ἀναθέσει ναοῦ ἐκ μέρους τῆς πόλεως εἰς τὸν θεὸν Ἡρακλῆ (:). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 32, ὑπόσημ. 9 καὶ 49, ὑπόσημ. 6.

1740. L. Pomponius [...], κληρονόμος (heres) τοῦ L. Tertius [...]. *tianus*. *CIL* 3, 43, ἀρ. 394, 3.

1741. Pomponia Hilara. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματός της, ἀφιερωμένου εἰς τοὺς θεοὺς Liber, Libera καὶ Hercules. *P. Collart*, Philippes 414, ὑπόσημ. 1 (Φίλιπποι).

1742. Πομπωνία (ὄχι Πομπονία) Μαρκία, σύζυγος τοῦ Ἰουλίου Περικλέους ἐξ Ἡρακλείας. *J. M. R. Cormack*, *Hesperia* 13 (1944) 27, ἀρ. 3 [=SEG 12 (1955) 91, ἀρ. 327] (Βέροια).

1743. A. Pontius Quietus, υἱὸς τοῦ Ποντίου Ὁμούλλου, ἐκ τῆς φυλῆς Τρομεντίας, Xvir (=decemvir) stlitibus iudicandis, tribunus mil(itum) leg(ionis) III Gallicae, VIvir (=sevir) eq(uitum) Romano[r(um)] transvectorum turmae secundae. Πρὸς τιμὴν του

ἀναθέτουν μνημεῖον οἱ Q. VATERCIUS OPTATUS καὶ L. VALERIUS OPTATUS, ἀμφότεροι ἐκ τῆς φυλῆς Τρομεντίας. *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija, Spomenik* 75 (1933) 22, ἀρ. 42 (Στόβοι).

1744. Πόντιος Ρεκέπτου, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Βεροῖας, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας, στήλ. II, στ. 3.

1745. P O P I L I U S [...], cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).

—M. Aurelius Pudens.

—Ti. Claudius Priscus.

—[Κ]λαυδία Πρεῖσκα.

—Κλ(αύδιος) Πρόκουλός.

—M. Οὐήτιος Πρόκλος.

—Sedius Proclus.

—Π. Αἴλιος Φηστιανὸς Πρόκλος, βλ. ἀρ. 1538.

—Κ. Φούριος Πρόκλος.

1746. P R O C U (I U S) H O S T (I L I U S) S E X T I U S. Προσφέρει ἀφιέρωμα μὲ τὸν M A X (I M U S) R U F I [[n]] U S εἰς τὸν I u p p i t e r O p t i m u s M a x i m u s ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν αὐτοκρατόρων [pr(o) sal(ute) imp(eratorum)]. *AM* 27 (1902) 312, ἀρ. 20 (Ἔδεσσα).

1747. Π ρ ὠ τ ο ς, υἱὸς τοῦ ἀπελευθέρου τῆς πόλεως (Δίου) Ἰουλίου Πρώτου. Μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Μαρκελλίνης ἀναθέτει μνημεῖον εἰς μνήμη τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς του. *Γ. Οἰκονόμου*, Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας 19, ἀρ. 21 (Δῖον).

—Ἰούλιος Πρῶτος.

—[Ἰούλ(ιος) Πτολε]μαῖος.

1948. Π υ θ ὀ δ ω ρ ο ς, ἀδελφὸς τοῦ Αὐρ(ηλίου) Νεικολάου. Βλ. ἀρ. 1568.

—Οὐαλέριος Πύρρος.

—L. Sinicius Reginus

—[.] Aur(elius) Rescuporis

1749. Ρ ο υ π ῖ λ λ ι ο ς Ο ὐ α λ ε ρ ι α ν ὀ ς, ὁ ἀξιολογώτατος ἀρχιερεὺς καὶ ἀγωνοθέτης (πιθανώτατα τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης). Τιμᾶται ὑπὸ τῆς πόλεως «πάσης ἔνεκεν πρὸς ἐαυτὴν [εὐνοίας;]». Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Ροτόντα) τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 5 (1963) 68, ὑποσημ. 5, ἐνθα τὸ ὄνομα Οὐαλέριος διορθωτέον εἰς Οὐαλεριανόν.

—M. Iulius Romulus.

1750. L. Rusticilius Cordus, IIvir (=duovir) quinq(uennalis)

- τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 25/4 π.Χ. *H. Gaebler*, ἔ.ἀ. 98, ἀρ. 23-25.
1751. *Rutilius Maximus*. Γνωστός ἐξ ἀναθήματός του πρὸς τὴν θεὰν Ἀρτεμιν (Deane), τὴν λατρευομένην ἐν Φιλίπποις. *RHR* 86 (1922) 167/8. Βλ. καὶ *P. Collart*, ἔ.ἀ. 442, ὑποσημ. 3.
 — *Max(imus) Rufi[[n]]us*.
 — *M. Marius Titius Rufinus*, βλ. ἀρ. 1685.
 — *Iuni[us R]ufus*.
 — *M. Εἰού(ς)τιος Μαρκιανὸς Ροῦφος*, βλ. ἀρ. 1634.
 — *Κορνήλιος Ροῦφος*.
 — *L. Octavius Rufus*.
 — *Egnatuleius Sabinus*.
 — *Egnatuleia Sabina*.
 — *Μάνιος Σαλάριος*.
1752. *Πόπλιος Σαλάριος Πάμφιλος*, ἱερεὺς τοῦ Σαράπιδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Γνωστός ἐκ δύο ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν μίαν ἀναθέτει μετὰ τοῦ Μανίου Σαλαρίου τὸ Ὅσιρῆιον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ *περίστυλον* καὶ τὸ *διδυμαφόριον* εἰς τὸν Ὅσιριν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεμενίους θεοὺς, πάντας καὶ πάσας, κατὰ τὸ ἔτος 29/8 (;) π.Χ. (Βλ. Δ. Κανατσούλη, Περὶ τῶν πολιταρχῶν, ἔ.ἀ. 162/3, ὑποσημ. 10), εἰς τὴν ἄλλην (ὑπ' ἀρ. 1950) μετὰ τοῦ ἰδίου Μανίου Σαλαρίου τὸ *ὕδρῆον* εἰς τὴν Ἰσιν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεμενίους θεοὺς, πάντας καὶ πάσας (Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 5 (1963) 76, ὑποσημ. 4 καὶ 99, ὑποσημ. 9). Βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 1679.
1753. *Salvia Pisidia*. Γνωστὴ ἐξ ἀναθήματος, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ἐν Φιλίπποις λατρευόμενον *L(iber) Pat(er)*. *P. Collart*, *Philippes* 415, ὑποσημ. 4.
1754. *Salustius Magnus*, *cultor Silvani*. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
 — *Οὐλπία Εἰσιδώρα* ἢ καὶ *Σαραπιάς*, βλ. ἀρ. 1720.
 — *Οὐλομυνία Σε[υήρα]*.
1755. *Σεβηρίνος, μουλίων* (ἡμιονηλάτης). *V. Lahtov*, *Ziva Antika* 6 (1956) 166 κέ., ἀρ. 2. Βλ. καὶ *J.-L. Robert*, *REG* 71 (1958) 264/5, ἀρ. 301 (περιοχὴ Ὀχρίδος).
1756. *Sedius Valens*, *cultor Silvani*. 3ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 937 (Φίλιπποι).
1757. *Sedius Proclus*, *pater, cultor Silvani*. 3ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 937 (Φίλιπποι).
 — *Καικίλιος Σεκοῦνδος*.

—Γ. Κάσσιος Σέξτιος.

—Procu(lus) Host(ilius) Sextius, βλ. ἀρ. 1746.

1758. M. Septimius, Ilvir (=duovir) quin(quennalis) τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 25/4 π.Χ. *H. Gaebler*, ἔ.ἀ. 98, ἀρ. 23-25.

1759. Σεπτίμιος Ἰουλιανός. Ἡ μήτηρ του Σεπτιμία Φλ(αβία) Φιλίππα ἀναθέτει μνημεῖον πρὸς τιμὴν του μετ' ἀπόφασιν τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Σεπτιμίων Ἀὐρηλίων Ἡρακλεωτῶν (τῆς λυγκηστικῆς Ἡρακλείας) ἥθους καὶ εὐπαιδευσίας ἔνεκα. *F. Parazoglou*, Septimia Aurelia Heraclea ἐν BCH 85 (1961) 162 κέ. Héraclée I, 20 καὶ ὑποσημ. 43.

—Μάνιος Κόρτιος Σιγνίνος ὁ ἐπικαλούμενος Δημήτριος, βλ. ἀρ. 1678.

1760. C. Signius Valens, missicius (=ἀπολυθεὶς στρατείας) leg(ionis) IIII [F(laviae) f(elicis)]. *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 13, ἀρ. 22 (Ἡράκλεια Λυγκηστίδος). Βλ. καὶ Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά 4 (1960) 297.

1761. L. Sinicius Reginus, quaestor. CIL 7, 521. Βλ. καὶ *Jürgen Deininger*, Gnomon 37 (1965) 633.

1762. Scandilia Optata. Ἀφιερώνει εἰς τὴν ρωμαϊκὴν θεὰν Venus ναῖδιον καὶ ἄγαλμα (aedicula et signium) ἐν Φιλίπποις. CIL 3, 641 [=Δ. ἀρ. 998. 999].

—L. Tremellius Scrofa.

1763. [Σ]ουητώνιος (;) Φορτουνᾶτος. Γνωστὸς ἐξ ἀναθήματος του πρὸς τὸν θεὸν Διόνυσον. *N. Vulić*, Srpska Akademija nauka, Spomenik 98 (1941-48) 57, ἀρ. 117 (Kavadar). Βλ. καὶ *L. Robert*, REG 63 (1950) 173.

1764. Sulpicius, duovir quinquennalis τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 30/29 π.Χ. *H. Gaebler*, ἔ.ἀ. 97, ἀρ. 21. 22.

1765. Sulp(icius) Quintus Anteros, cultor Silvani. 3ος μ.Χ. αἰ. Δ. ἀρ. 937 (Φίλιπποι).

1766. Q. S[t]ellius Vopiscus, υἱὸς Κοῖντου, ἐκ τῆς φυλῆς Βολτινίας τῶν Φιλίππων. Προσφέρει ἀφιέρωμα εἰς τὴν Ἀρτεμιν Φωσφόρον (=Deana[e Lu]ci[ferae]). BCH 57 (1933) 331 κέ., ἀρ. 7. Βλ. καὶ *P. Collart*, Philippes 360. 442, ὑποσημ. 5.

—C. [E]uf(orius?) Synforianus.

—Ἰούλιος Σύδοδος.

1767. Σωσία Σωσιπόλεως, Ἰώριος. Ἀναθέτει μνημεῖον εἰς τὸν Ἀσκληπιόν, τὴν Ὑγίειαν καὶ τοὺς Μορρυλῖους ἐκ τῶν ἰδίων. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποκειμένη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως.

1768. *Sofronius*, v(ir) p(erfectissimus), [pra]eses prov(inciae) Nova[e] Epiri Dalmatorum. Ἀναθέτει μετ' ἄλλων τιμητικὸν μνημεῖον εἰς τὸν Αὐγουστον Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Καίσαρα Κωνσταντῖνον. *N. Vulić*, ἐ.ἀ. 57, ἀρ. 174 (Ὁχρίς). Βλ. καὶ ὅσα εὐστόχως παρατηρεῖ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἡ *F. Papazoglu*, *Les cités macédoniennes* 89/90.
1769. *L. Tertius* [...] *tianus* ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος, mil(es) leg(ionis) XI Cl(audiae) [p(iae)] f(idelis). Ἐξησεν ἔτη 40. Εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ὑπηρετήσας 17 ἔτη. Τοῦ ἐπιτυμβίου καὶ τῆς ταφῆς του ἐπεμελήθη ὁ κληρονόμος του *L. Pompronius*. Ἐποχὴ Κλαυδίου ἢ Νέρωνος. *CIL* 3, 43, ἀρ. 3942. Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 17, ὑποσημ. 25, 8.
—*Acomius Tertulius*.
—*M. Marius Titius Rufinus*, βλ. ἀρ. 1685.
1770. *L. Titucius*, duovir quinquennalis τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 20/19 π.Χ. *H. Gaebler*, ἐ.ἀ. 98, ἀρ. 26. 27.
1771. *L. Tremelius Scrofa*, quaestor τῆς ἐπαρχίας Μακεδονίας 143/2 π.Χ. Κατενίκησεν ἓνα δεύτερον Ψευδοφίλιππον, ἀνταπαιτητὴν τοῦ θρόνου, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ Θρακῶν καὶ στηριζόμενον εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ. *H. Gaebler*, *Zur Münzkunde Makedoniens*, *ZfN* 23 (1902) 161. Βλ. καὶ *Liv. perioch.* 53. *Eutrop.* IV, 15. *Ζωναρ.* IX, 28. Πρβ. καὶ *Varro* (*De rer. rust.* II, 4, 1), ὅστις ὅμως τὸν ἀνταπαιτητὴν καλεῖ Ψευδοπερσεά.
1772. *Γ. Τύριος Φλάκκος*, υἱὸς *Δ* [...], ἄρχων τις τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Μνημονεύεται εἰς ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν τῆς Θεσσαλονίκης μετ' ἄλλων ἀρχόντων τῆς πόλεως. Βλ. *Δ. Κανατσούλη*, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 5 (1963) 49, ὑποσημ. 6.
1773. Ὑγεῖνος Κλέωνος, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ Βεροίας, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας, στηλ. I, στ. 4.
—*M. Aur(elius) Fabius*.
1774. *Π. Φάριος (Δημο)κρατιανός*, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ Βεροίας, στηλ. I, στ. 5.
—*Π. Αἴλιος Φηστιανὸς Πρόκλος*, βλ. ἀρ. 1538.
1775. *M. Fictorius*, duovir quinquennalis τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας Πέλλης κατὰ τὸ ἔτος 25/4 π.Χ. *H. Gaebler*, ἐ.ἀ. 98, ἀρ. 23-25.
1776. *Φίλαγρος*, Ἡρακλεώτης τῇ(ς) πρὸς Λύγγον (ἀντὶ Λύγκον) τῆς Λυγκηστίδος. Γνωστὸς ἐξ ἐπιτυμβίου, τὸ ὅποιον εὐρέθη ἐν Λαρίσῃ καὶ εἶχε στηθῇ εἰς μνήμην του ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἀμπελίνης. *Ιος*

- ἢ 2ος μ.Χ. αἰών. Βλ. Θ. Ἀξενίδης, Ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας Θεσσαλίας, Πλάτων 5 (1953) 211-214, ἀρ. 1 [= SEG 15 (1957) 99, ἀρ. 380]. Βλ. καὶ ΑΑ 55 (1940) 247. *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 13.
1777. Φίλιππος Κλεωνύμου, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, περιέχουσα πιθανῶς κατάλογον ἐφήβων, ἀποκειμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυριώτισσας ἐν Βεροίᾳ, στηλ. I, στ. 8.
1778. Φίλιππος Φιλίππου, ἔφηβος (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή ἐν Βεροίᾳ, στηλ. II, στ. 5.
—Αὐρ(ήλιος) Φιλόξενος.
1779. Φιλωνᾶς, Ἀργεάτης, λιθογλύφος. Γνωστός ἐκ σαρκοφάγου τῆς Ἐλιμιώτιδος (περιοχὴ Βεντζίων), τὴν ὁποίαν οὗτος κατεσκεύασε διὰ πλούσιόν τινα Ἐλιμιώτην, ὀνόματι Ἀσκληπιάδην. 3ος μ.Χ. αἰών. Ἀ. Κεραμοπούλλου, Μαρμάρινος σαρκοφάγος ἐν Δυτικῇ Μακεδονίᾳ, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ τόμου τῆς Ἐκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀθῆναι 1939, 7.
—Γ. Τύριος Φλάκκος.
1780. *L. Flavius*, υἱὸς Λευκίου, ἐξ Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστίδος, ἐκ τῆς φυλῆς Φλαβίας, *mil(es) leg(ionis) XI Cl(audiae) p(iae) f(idelis) (=centurionis) Iuli Prisci*. Ἐξῆσεν ἔτη 42, ὑπηρετήσεν εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν 22 ἔτη. *CIL* 3, 14999 (*Burnum Δαλματίας*). Βλ. καὶ *Wiss. Mitt.* 7 (1900) 74 κέ., ἀρ. 4. *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 16, ὑποσημ. 25, ἀρ. 2 (χρονολογία 42-69 μ.Χ.).
—Κλαύδιος Φλ(αῦ)ιος [*Ἄφροδε*]ίσιος (;), βλ. ἀρ. 1651.
1781. *Fl(avius) Basilides*, ἐκ Θεσσαλονίκης, *p(rimus) p(ilus)*. Ἀναθέτει μνημεῖον τῷ [...], *conser(vatori) leg(ionis) III Cyr(inai-cae)*, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν αὐτοκρατόρων [*p(ro) s(alute) d(ominorum) n(ostrum)*]. *RA* 37 (1900) 502, ἀρ. 161 [= *CIL* 3, 14149, 4] (Βόστρα, πόλις τῆς Ἀραβίας).
1782. *T. Flavius [Herm]as*. Ἐπεμελήθη τῆς ταφῆς καὶ τοῦ ἐπιτυμβίου τοῦ Φλαυίου Καπίτωνος. Τὸ ὄνομά του «*Ερμᾶς*» σώζεται πληρὲς εἰς τὸ ἑλληνικὸν τμήμα τῆς διγλώσσου ἐπιγραφῆς. Δ. ἀρ. 267. 270. Βλ. κατωτέρω ἐν λ. Φλάουιος Καπίτων.
1783. *T. Flavius Iustinus*, στρατιωτικὸς ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας, ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας. *CIL* 3, 3884, p. 2, 15 κέ.
1784. Φλάουιος Καπίτων, [στ]ρατιώτης σπείρης Ἰ(σπαν)ῆς. Ἀπέθανεν τὸ 175/6 μ.Χ. 25/ετής. Εἰς τὸν ρωμαϊκὸν στρατὸν ὑπηρετήσε δύο ἔτη. Δίγλωστος ἐπιγραφή, λατινικὴ καὶ ἑλληνικὴ. Εἰς τὴν λατινικὴν ἐσώθησαν σχεδὸν πλήρως τὰ ἔτη τῆς ζωῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου τοῦ ἐπιτυμβίου

- μνημείου T. Flavius [Herm]as, εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁλόκληρον τὸ ὄνομα Ἑρμᾶς. *Δήμυτσα*, BCH 4 (1880) 103, ἀρ. 5 (Βλ. καὶ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένοις κ.λ.π. 308, ἀρ. 267 καὶ 270). *Cichorius*, RE IV, 303. *N. Vulić*, *Srpska kraljevska Akademija*, *Spomenik* 71 (1931), ἀρ. 468. *Arch. Karte von Jugoslawien*, Blatt Prilep, Bitolj 1937, 35. *J.-L. Robert*, REG 71 (1958) 204, ἀρ. 93. SEG 18 (1962) *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 27 καὶ ὑποσημ. 70 (Δερρίοπος, χωρίον Ρούφτσι).
1785. L. Flavius Valens, υἱὸς Λευκίου, ἐξ Ἑρακλείας τῆς Λυγκηστίδος (:), ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας, mil(es) leg(ionis) XI Cl(audia) p(iae) f(idelis). *Wiss. Mitt.* 7 (1900) 75. *F. Papazoglu*, ἔ.ἀ. 192, ὑποσημ. 27. 277, ὑποσημ. 20.
1786. Φ λ ἄ β ι ο ς Πα κ τ ω λ ὀ ς ὁ καὶ Ἀ κ ἄ κ ι ο ς, ἑκατόνταρχος ὀρδινᾶτος, πατὴρ τοῦ στρατιώτου Αὐρηλίου Ἀκακίου τοῦ καὶ Εὐτυχίου καὶ τοῦ Αὐρηλίου Λεοντίου. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή ἐπὶ σαρκοφάγου τῆς Θεσσαλονίκης.
1787. Flavia Atilia, μήτηρ τοῦ L. Annius Agricola (Βλ. ἀρ. 112). CIL 3, 649 [=Δ. 960].
1788. Γ. Φ ο λ ο υ ῖ ν ι ο ς Ο ὐ ῆ ρ ο ς, ἱερεὺς τῆς Ἰσιδος Ὀργίας. Ἀναθῆται μνημεῖον, πιθανῶς ἀγαλμάτιον εἰς τὴν θεᾶν «ἐπισκευάσας ἐκ τῶν ἰδίων». Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 986 Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 5 (1963) 76, ὑποσημ. 4.
—C. Valerius Fortunatus.
—[Σ]ουητώνιος Φορτουνᾶτος.
1789. Κ. Φ ο ὕ ρ ι ο ς Π ρ ό κ λ ο ς. Πρὸς τιμὴν του καὶ τῆς συζύγου (:)
του Μαξίμας οἱ ἀπελεύθεροι καὶ αἱ ἀπελεύθεραὶ των ἀνέθηκαν μνημεῖον «δι' ἐπιμελίας (sic) Οὐαρεινίας Ἀρετῆς, γραμματεύοντος Οὐαρεινίου Μακεδόνο». Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, ἔ.ἀ. 44/5.
—Γ. Ἰούλιος Ὀριος.
- *
* *
1790. [...] Ἰ Τ Α Σ Δ ι ο σ κ ο υ ρ ῖ δ ο υ, ἱερεὺς Ἀρποκράτους (παραδίδεται Ἀρφοκράτους). Προσφέρει χαριστήριον εἰς τοὺς αἰγυπτίους θεοὺς Σάραπιν, Ἴσιν, Ὡρον Ἀπόλλωνα Ἀρποκράτην καὶ τοὺς ἄλλους συννάους καὶ συμβώμους θεοὺς ἐν ἔτει 15/6 μ.Χ. (ἔτ)ους γ καὶ λ καὶ ρ'). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή, ἀποκειμένη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀρ. 1953. Βλ. Δ. Κανατσούλη,

- Ἡ μακεδονική πόλις, ἔ.ἀ. 76, ὑποσημ. 7.
1791. [...Cal]list[us], cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
1792. [...]us Venerianus, cultor Silvani. 2ος μ.Χ. αἰών. Δ. ἀρ. 936 (Φίλιπποι).
1793. [...]s Optatus, cultor Silvani, ὡς οἱ ἀνωτέρω. Δ. ἀρ. 936.
1794. duovir (ἢ duoviri) τῶν Φιλίππων. Ἐπεμελήθη τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον οἱ Φίλιπποι ἀνέθηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ Egnatius Aper. BCH 61 (1937) 413, ἀρ. 4.
1795. Ἀγνώστου ὀνόματος πολίτης ἐκ Πελαγονίας. Ἐτέλεσε πρεσβείαν ἐπὶ αὐτοκράτορος καὶ ἀνέλαβε διαφόρους ἄλλας ὑπηρεσίας. Δ. ἀρ. 253.
1796. ταμίας Μακεδονίας ([ταμ]εύσας ἐν Μακεδονίᾳ) καὶ ἀνθύπατος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ([ἀνθυπατεύσας ἐν Μα]κεδονίᾳ) ἀγνώστου ὀνόματος. 2ος ἢ 3ος μ.Χ. αἰών. IG II2, 3621 [= SEG 12 (1955) 48/9, ἀρ. 151].
1797. C. Iul(i)o)..... | Qu a..... | t o, q(uaestori) pr(o) pr(aetore) pro- v(inciae) Maced(oniae) καὶ cur(atori) r(ei) p(ublicae) Phil(ippen- sium). BCH 47 (1923) 88, ἀρ. 6. Βλ. καὶ P. Collart, Philippes 264.
1798. M[....], ταμίας τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Μνημονεύεται μετὰ τῶν πολιταρχῶν καὶ ἄλλων ἀρχόντων ἐπὶ τῇ ἀναθέσει ναοῦ ἐκ μέρους τῆς πόλεως εἰς τὸν θεὸν Ἡρακλῆ (;). Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονική πόλις, ἔ.ἀ. 49, ὑποσημ. 6.
1799. veteranus ἀγνώστου ὀνόματος. N. Vulić, Srpska kraljevska Aka- demija, Spomenik 75 (1933) 24, ἀρ. 51 (Στόβοι)
1800. vet(eranus) leg(ionis) XIII ἀγνώστου ὀνόματος. CIL 3, 14206, στ. 14 (Φίλιπποι). Βλ. Ritterling, RE XII, 711.
1801. [...]us, vete[ranus....] ἀγνώστου ὀνόματος ἐκ Φιλίππων. P. Col- lart, Philippes 294 [= ILS 9081].
1802. [...]s Beroia, πραιτωριανὸς ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου. CIL 6, 32624 b, στ. 26.
1803. στρατιώτης ἀγνώστου ὀνόματος ἀποθανὼν ἐν Ἀμφιπόλει εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν. Ὑπῆρέτησεν ἐν λεγεῶνι ἔτη 13 καὶ ἐν πραιτωρίῳ 10, AE 1932, Ἄρχ. Χρον. 213, ἀρ. 24.
1804. mil(es) coh(ortis) VII prae(toriae) ἀγνώστου ὀνόματος ἐκ Δοβήρου τῆς Παιονίας. 2ος μ.Χ. αἰ., CIL 6, 32519.
1805. [...]s L(ucii), mil(es) coh(ortis) X pr(aetoriae) ἐκ Φιλίππων, ἐκ τῆς φυλῆς Βολτινίας. P. Collart, Philippes 261. 294.
1806. Ἀγνώστου ὀνόματος στρατιωτικὸς Ρωμαῖος. Διετέλεσε [trib(unus) mi]l(itum) leg(ionis) [...], [leg(atus) l]eg(ionis) VII καὶ [procos]

- prov(inciae) [Maced]oniae. CIL 9, 1129.
1807. e[u]oc[at]us Aug(usti) ἀγνώστου ὀνόματος. RA 2 (1958) 235, ἀρ. 252. Τὴν Ziva Antika, ἐνθα ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἢ ἐπιγραφή, δὲν κατάρθωσα νὰ ἴδω.
1808. [....]iarius in Mace[donia?]. CIL 12, 1858.
1809. [....]u s Z o s i m u s. Γνωστὸς ἐξ ἀναθήματος πρὸς τὸν θεὸν Ἡρακλῆ (Herculi). *N. Vulić*. Srpska Akademija nauka Spominik 98 (1941-48) 10, ἀρ. 19 (Ἡράκλεια Λυγκηστίδος).
1810. [....]τ ο ς Β ί θ υ ο ς υἱός, *συνήθης*, τ.ἔ. μέλος λατρευτικῆς ἐταιρείας, τιμώσης πιθανῶς τὸν Δία Ὑψιστον. Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τῆς Θεσσαλονίκης. Βλ. *Σ. Πελεκίδης*, Ἀρχ. Δελτ. 8 (1923) 269. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, Μακεδονικά, τόμ. 4 (1960) 271, ὑποσημ. 10.
1811. [....]Ἰ κ έ σ τ ο υ, [Φιλίπ]πεύς. Τιμᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Θασίων. 1ος μ.Χ. αἰών. *J. Pouilloux*, Recherches sur l'histoire et les cultes de Thasos 1954, τόμ. I, 319, ἀρ. 114.
1812. IIIIIvir (=sevir) aug(ustalis). CIL 3, 655 (Δοξᾶτον).

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
(Μακεδονική προσωπογραφία 1955)

- Σελ. 8, ἀρ. 17. Π. Αἴλιος [...]. Βλ. καὶ *L. Robert*, *Hellenica* 5 (1948) 85/6.
- Σελ. 11, ἀρ. 34. Αἴλ(ιος) Κυῆτος. Βλ. καὶ *SEG* 12 (1955) 86, ἀρ. 313.
- Σελ. 12, ἀρ. 42. Αἴλιος Νέπως. Βλ. καὶ *W. Peek*, *Griech. Vers-Inscr.* I, 561, ἀρ. 1865.
- Σελ. 14, ἀρ. 69. *Aesillas*. 94-92 π.Χ. Βλ. *Broughton*, *The Magistrates of the Roman Republic* II 13.15.18.
- Σελ. 16 ἀρ. 89. Γράφε: Ἀλέξανδρος Νεικολάου, Κομβρεάτης (ἐκ τῆς πόλεως τῆς Χαλκιδικῆς Κομβρείας, Ἡροδ. VII, 123). Βλ. καὶ *F. Papazoglu*, *Ziva Antika* 5 (1955) 369 καὶ *Les cités macédoniennes* 152. 306. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 4 (1960) 283.
- Σελ. 17, ἀρ. 98. Ἀλφίδιος Ἰουλιανός. 2ος μ.Χ. αἰ. (;). Βλ. καὶ *L. Robert*, *REG* 68 (1955), ἀρ. 139. *F. Papazoglu*, *Héraclée* I, 19, ὑποσημ. 33 καὶ πιν. 19.
- Σελ. 18, ἀρ. 113. Λ. Ἀννιος Μακεδών. Γράφε: δευτερον ἡμισυ τοῦ 2ου μ.Χ. αἰ.
- Σελ. 19, ἀρ. 119. Ἀντιγόνα. Βλ. καὶ *V. G. Kallipolitis*, *Epigramme inédite en mémoire d'une musicienne de Beroia en Studies presented to David M. Robinson* II, 371-373. *SEG* 12 (1955) 92/3, ἀρ. 339. *W. Peek*, *Griech. Vers - Inscr.* I, 118, ἀρ. 479.
- Σελ. 20/1, ἀρ. 138. Ἀντίπατρος. Βλ. καὶ *C. Cihorius*, *Römische Studien* 325 κέ.
- Σελ. 23, ἀρ. 160. Γράφε: Ἀπολόδωρος Ἀπολλοδώρου, ἀγορανόμος. Ἀναθέτει μετὰ τῶν συναρχόντων του Διονυσίου τοῦ Κα[λ]λίσ[τ]ρατ[ου] (ἀρ. 410) καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Σηρανβυλίου (ἀρ. 533) μνημεῖον εἰς τὴν θεὰν Πειθώ.
- Σελ. 24, ἀρ. 172. Γ. Ἀρβειανός Σεκοῦνδος. Βλ. καὶ *N. Vulfié*

- Spomenik 71 (1931), ἀρ. 28. *F. Papazoglu* Héraclée I, 15.
- Σελ. 27, ἀρ. 210. Αὐρήλιος Ἀγαθήμερος. Βλ. καὶ *J.-L. Robert*, REG 71 (1958) 204, ἀρ. 93, ἐνθα ἀντὶ τοῦ «[ἀ]λάριος» τῶν ἐκδόσεων τῆς ἐπιγραφῆς προτείνεται «[σινγ]-λάριος» (=singularis).
- Σελ. 27, ἀρ. 214. Ἀντὶ «ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουλίας τῶν Φιλίππων» γράφε ἀπλῶς ἐκ Φιλίππων. Βλ. *P. Collart*, *Philippes* 291, ὑποσημ. 1. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀρ. 243. 272.812.
- Σελ. 32, ἀρ. 267. Βλ. καὶ *J. H. Oliver*, *The sacred Gerusia, Hesperia* Suppl. 6 (1941) 167, ἀρ. 58. Δ. Κανατσούλη, Ἡ μακεδονικὴ πόλις, *Μακεδονικά* 5 (1963) 23.
- Σελ. 32, ἀρ. 268. [A u]r(elius) Sosigenes. Βλ. καὶ *CIL* 3, 14507.
- Σελ. 33, ἀρ. 280. Αὐρηλία Λουκιανή. Βλ. καὶ *J. M. R. Cormack*, *Inscriptions from Macedonian Edessa and Pella* ἐν *Studies to David M. Robinson* II, 380. SEG 12 (1955) 88, ἀρ. 315.
- Σελ. 37, ἀρ. 314. Γράφε: Ἀρχέπολις, Βειθυ[ός]. Ὁ *W. Peek*, ἔ.ἀ. 185, ἀρ. 717, συμπληροῖ ὀρθῶς τοὺς δύο πρώτους στίχους τοῦ ἐπιγράμματος, τοῦ δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ Π. Παπαγεωργίου τὸ πρῶτον (*Ἀλήθεια* 21 Ἰουλίου 1905, ἀρ. 17), ὡς ἀκολούθως: Βειθυ[νός τὸ γένος] ρήτορ σοφὸς ἐνθάδε] κεῖται Ἀρχέπολις], γενέτη ταῦτ' λαχὼν ὄνομα.
- Σελ. 38, ἀρ. 325. Βίκτωρ Σκευᾶς. Βλ. *J.-L. Robert*, REG 69 (1956) 117.
- Σελ. 39, ἀρ. 333. Λ. Βρούττιος Ἀγαθοφόρος. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 88, ἀρ. 316.
- Σελ. 43, ἀρ. 369. Γραφικός. Βλ. καὶ *W. Peek*, *Vers - Inscr.* I, 531, ἀρ. 1772.
- Σελ. 53, ἀρ. 481. Εὐάνδρος Εὐάνδρου. ἰος π.Χ. ἢ ἀρχαί τοῦ ἰου μ.Χ. αἰ. Ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Λαρίσης, IG IX, 2, 601. Βλ. καὶ *C. Robert*, RE VI, 842/3, ἀρ. 9. *Peter R. Franke*, *Θεσσαλικά ἐν Rh. Mus. N.F.* 101 (1958) 136/7. *Josufónska*, *Ziva Antika* 8 (1958) 295 κέ. REG 73 (1960) 142, ἀρ. 54.
- Σελ. 54, ἀρ. 489. Γράφε: Εὐλαῖος Πετικίου ἀντὶ Εὐμῖος Πετιλίου. Βλ. *J.-L. Robert*, REG 63 (1950) 173.
- Σελ. 61, ἀρ. 567. C. Iulius. Πρόσθες ἐκ τῆς φυλῆς Κορνηλίας. AEM

- 18 (1895) 213, ἀρ. 4=ÖJh 37 (1948) 242.
- Σελ. 62, ἀρ. 571. C. Iulius Bassus. Ιος μ.Χ. αἰ. Βλ. καὶ *N. Vulić*, Srpska kraljevska Akademija, Spomenik 75 (1933) 22, ἀρ. 43.
- Σελ. 62, ἀρ. 573. C. Iulius Gemellus. Βλ. καὶ CIL 3, 2645. *F. Papazoglu*, Héraclée, I, 17, ὑποσημ. 27.
- Σελ. 62, ἀρ. 579. Γ. Ἰοῦλ(ιος) Εὐφραντικός. Βλ. καὶ *J. H. Oliver*, The sacred Gerusia, Hesperia Suppl. 6 (1941) 165/6, ἀρ. 55. *Δ. Κανατσούλη*, Τὸ κοινὸν τῶν Μακεδό-νων, Μακεδονικά 3 (1956) 101, καὶ Ἡ μακεδονικὴ πό-λις, Μακεδονικά 5 (1963) 54.
- Σελ. 64, ἀρ. 591. Τὸ ὀρθόν: C. Iul(ius) C. f. Cor(nelia) Pu- dens. Τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ ἐν λ. 611.
- Σελ. 65, ἀρ. 602. C. Iul(ius) Montanus. Βλ. καὶ CIL, 6, 2767. *F. Papazoglu*, ἔ.ἀ. 7, ὑποσημ. 27.
- Σελ. 68, ἀρ. 638. Γράφε: L. Iunius Maximus ἐκ τῆς φυλῆς Μαι-κίας τῆς Νεαπόλεως τῆς Καμπανίας. Βλ. καὶ *P. Col- lart*, Philippes 261.
- Σελ. 69, ἀρ. 641. Βλ. καὶ *Broughton* ἐν MRR 9, 477.
- Σελ. 71, ἀρ. 665. Πιᾶυλος Καιλίδιος Φρόντων. Βλ. καὶ *Vu- lić*, Spomenik 77 (1934), ἀρ. 4. *F. Papazoglu*, ἔ.ἀ. 14/5.
- Σελ. 74, ἀρ. 687. Γράφε: Κάσσανδρος Ζωπύρου, Δοληνεστής. Βλ. *F. Papazoglu*, Ziva Antika 5 (1955) 369.
- Σελ. 77, ἀρ. 716. Τι. Κλαύδιος Ἑτυμος καὶ
- Σελ. 79, ἀρ. 734. Τι. Κλαύδιος Πειτερίων. Βλ. καὶ BCH 79 (1955) 274 (Chron. d. Fouill. 1954). *Δ. Κανατσούλη*, Μακεδο-νικά μελετήματα, Θεσσαλονίκη 1955, 20, ὑποσημ. 3. *J.-L. Robert*, REG 69 (1956) 137, ἀρ. 150.
- Σελ. 79, ἀρ. 731. Τι. Claudius Messalinus. Μᾶλλον ἐξ Ἡ-ρακλείας τῆς Λυγκηστίδος ἀντὶ τῆς Σιντικῆς. Βλ. *F. Papazoglu*, ἔ.ἀ. 18, ὑποσημ. 31, ἀρ. 2.
- Σελ. 79, ἀρ. 735. Κλαύδιος Ρούφριος Πλωτεῖνος. Ἡ ὑπὸ τοῦ *Ch. Edson*, Macedonia III ἐν Harvard Theo- logical Review 41 (1948) 197, 46 (Βλ. καὶ *J.-L. Ro- bert*, REG 63 (1950) 171) πλημμελῶς ἀναγνωσθεῖσα ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως, ὥς διεπίστωσα ἰδιοῖς ὄμμασι: Οἱ σύνεδροι | Κλαύδιον | Πλω|τε[ῖνον υ] |δὸν Κλ[αυδίο]υ Μέλ|νω[ς τοῦ] μακε|δονι[άρχο]υ εἰς | παραμυθείαν | τοῦ πατρός· ἐπιμεληθέν|τος [τῆς] ἀναστά|σεω[ς Ἰο]υλιανοῦ | Μενάνδρου.

- Σελ. 80, ἀρ. 739. Τι. Κ λ [α] ύ δ ι ο ς Π τ ο λ ε μ α ῖ ο ς. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 88/9.
- Σελ. 80, ἀρ. 744. [Κ λ (α ύ δ ι ο ς)] Τι β έ ρ ι ο ς Πο λ ύ χ α ρ μ ο ς ό καὶ Ἀ χ ύ ρ ι ο ς. Βλ. καὶ SEG 14 (1957) 101, ἀρ. 480.
- Σελ. 81, ἀρ. 754. Κ λ ε ῖ ν ο ς Ἀ μ α σ τ ρ ι α ν ό ς. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 92, ἀρ. 332. *W. Peek*, ἔ.ά. I, 140, ἀρ. 572.
- Σελ. 83, ἀρ. 771. Sex. Cornelius Audoleo. Βλ. καὶ RA σειρ. 6η, 13 (1939) 267, ἀρ. 113.
- Σελ. 85, ἀρ. 798. [C]rescens. Βλ. καὶ *N. Vulić*, Spomenik 71 (1931), ἀρ. 15. *F. Papazoglu*, Héracleée I, 27, ὑποσημ. 69.
- Σελ. 86, ἀρ. 807. Κυ ρ ί λ λ α. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 90/1, ἀρ. 325. *W. Peek*, ἔ.ά. 169, ἀρ. 672.
- Σελ. 88, ἀρ. 825. Γράφε: A. Licinius Nerva.
- Σελ. 90, ἀρ. 846. Lupercus. Γράφε: CIL 3, 643 ἀντὶ CIL 6, 643. Βλ. καὶ Δ. ἀρ. 984.
- Σελ. 96, ἀρ. 883. Γράφε: L. Marcus Censorinus.
- Σελ. 97, ἀρ. 902. Μ ε ί λ η σ ι ς. Βλ. καὶ *G. Klaffenbach*, Gnomon 21 (1949) 322.
- Σελ. 98, ἀρ. 906. Π. Μ έ μ μ ι ο ς Ἐ π ι κ ρ ά τ η ς. Βλ. καὶ SEG 13 (1956) 98, ἀρ. 402.
- Σελ. 98, ἀρ. 909. P. Memmius Regulus. Ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ τῶν συνπραγμ[α]τενομένων Ῥωμαίων πρὸς τιμὴν τοῦ μνημεῖον. *B. Josifóvska*, Ziva Antika 9 (1959) 285-290. Βλ. καὶ *J.-L. Robert*, REG 74 (1961) 182, ἀρ. 385.
- Σελ. 101, ἀρ. 937. Γράφε: Μ. Ἰ ν σ τ έ τ έ ο ς Δ ο μ έ σ τ ι χ ο ς.
- ἀρ. 938. Μ. Ἰ ν σ τ έ τ έ ο ς Κ α σ σ ι α ν ό ς Φ ι λ ό ξ ε ν ο ς καὶ
- ἀρ. 939. Μ. Ἰ ν σ τ έ τ έ ο ς Ὁ ρ έ σ τ η ς. Βλ. *M. N. Tod*, The Macedonian Era ἐν Studies presented to David M. Robinson I, 386. *F. Papazoglu*, Ziva Antika 5 (1955) 369. *J.-L. Robert*, REG 69 (1956) 117.
- Σελ. 103, ἀρ. 950. Ἀντὶ «ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας τῶν Φιλίππων» γράφε ἀπλῶς
951. «ἐκ τῆς φυλῆς Φαβίας».
- Σελ. 103, ἀρ. 952. Mulvia P[l]acida. Βλ. καὶ *J. M. R. Cormack*, Inscriptions from Macedonian Edessa und Pella ἐν Studies presented to David M. Robinson II, 380.
- Σελ. 109, ἀρ. 1006. M. Octavius Valens. Βλ. καὶ Spomenik 1909, 146=RA σειρ. 4η, 16 (1910) 453/4, ἀρ. 173.

- Σελ. 113, ἀρ. 1032. C. Valerius. Ἀντὶ W. Kubitschek γράφει *Ritterling*.
- Σελ. 113, ἀρ. 1036. Τὸ ὄρθον: C. Val(erius) Longinus, υἱὸς Γαῖου, ἐκ Στόβων, ἐκ τῆς φυλῆς Αἰμιλίας. Βλ. F. Papazoglu, *Ziva Antica* 5 (1955) 369.
- Σελ. 115, ἀρ. 1058. Οὐαλερία Ἀλεξάνδρα. Βλ. J. H. Oliver, *The sacred Gerusia, Hesperia Suppl.* 6 (1941) 167, ἀρ. 59.
- Σελ. 117, ἀρ. 1066. Μ. Οὐαρίνιο[ς....] Βλ. καὶ Δ. Κανατσούλη, *Μακεδονικά* 5 (1963) 49, ὑπόσημ. 6.
- Σελ. 118, ἀρ. 1074α. Γράφει: C. Vetilius Sedatus. Βλ. καὶ RA 1934, 2, 283, ἀρ. 205. F. Papazoglu, *Ziva Antika* 4 (1954) 319. Héraclée I, ἔ.ἀ. 17, ὑπόσημ. 28. 29.
- Σελ. 120, ἀρ. 1096. Βλ. καὶ Jürgen Deininger, *Gnomon* 37 (1965) 633.
- Σελ. 128, ἀρ. 1173. C. Pomponius Aquila. Γράφει: e(centurio) leg(ionis) IIII [Scythicae] (=ἐκατόνταρχος λεγεῶνος ὁ Σκυθικῆς). Βλ. *Ritterling*, RE X, 1653, 67/8.
- Σελ. 129, ἀρ. 1178. Αὐλὸς Πόντιος Ἀγρίππας. Ὑπὸ τοῦ Σ. Πελεκίδη, Ἀπὸ τὴν πολιτεία καὶ τὴν κοινωνία τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης, 54, ἀρ. 6 (εἰκ. 16) καὶ 55, ἀρ. 7 (εἰκ. 16α), ἐδημοσιεύθησαν δύο θραύσματα ἐπιγραφῶν, θεωρούμενα ἀνεξάρτητα ἀλλήλων: α) Ἀκάκιος| κατὰ τὰ δόξαντα τῇ κρατί|στη βουλῇ καὶ τῷ σεμνοτάτῳ δήμῳ τῆς λαμπρᾶς Θεσ|σαλονικέων μητρο|πόλεως καὶ κοίλωνείας Αὐλον| Πόντιον Μ.....Υ|. NONΠ..... β) [βου]λεύ[σαντα καὶ]| νεωκορ[ησαντα το]ν ἀ)γιωτάτου πατρί[ου]| (θεοῦ Καβείρ[ου]| ἐφηβαρχή[σαντα]| καὶ πολε[ιταρ]|χήσαντα....| Πόντιος.....| τὸν γλυκ[ύτατον]| ἔκγον[ον] (κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ Ch. Edson, *Harvard Theological Review* 41 (1948) 192/3. Βλ. καὶ J.-L. Robert, *REG* 63 (1950) 171). Ἐν τούτοις τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ ἡ ὁμοίότης τοῦ λίθου ἀμφοτέρων τῶν θραυσμάτων μὲ πείθουν ὅτι πρόκειται περὶ τμημάτων τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Ὅθεν τὰ ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 1503 λήμμα ἀπέδωσα τότε εἰς ἀγνώστου ὀνόματος ἀξιωματοῦχον τῆς οἰκογενείας τῶν Ποντίων, πρέπει ἀδιστάκτως νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὸν Αὐλὸν Πόντιον (Ἀγρίππαν). Κατὰ ταῦτα οὗτος διετέλεσε βουλευτῆς, νεωκόρος τοῦ Καβείρου, ἐφήβαρχος, πολιτάρχης.—Τὸ ὄνομα Ἀκάκιος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγχαραγμένον εἰς τὴν

ταινίαν κάτωθι τοῦ ἐπικράνου, εἶναι μεταγενεστέρα προσθήκη, καθὼς φαίνεται τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ τελευταῖα γράμματα Ο καὶ C, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς διάφορα ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ Ἀκάκιος δὲν εἶναι ὁ τιμῶν τὸν Αὔλον Πόντιον, ἀλλὰ Πόντιός τις, πάππος αὐτοῦ. Βλ. Δ. Κανατσούλη, ἔ.ἀ. 22, ὑπόσημ. 2.

Σελ. 129, ἀρ. 1181. Πόντιος Εὐάγγελος. Βλ. καὶ J. H. Oliver, ἔ.ἀ.

Σελ. 131, ἀρ. 1197. Ποπλίκιος Ἑρμείας. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 92, ἀρ. 333.

Σελ. 132, ἀρ. 1203. Ποπλίκιος Ροῦφος καὶ

ἀρ. 1205. Ποπλίκια Σεμπρωνίλλα, Βλ. καὶ SEG, ἔ.ἀ.

Σελ. 132, ἀρ. 1206. C. Publilius. 146 π.Χ. Βλ. Broughton, ἔ.ἀ. I, 466.

Σελ. 135, ἀρ. 1229. Peiscian(us) Bassus. Βλ. καὶ BCH 61 (1937) 415, ἀρ. 8.

Σελ. 140, ἀρ. 1261. C. Saufeius. Βλ. καὶ CIL 7, 183. F. Papazoglu, Héraclée I, 17, ὑπόσημ. 25,4 (ἐποχή Κλαυδίου).

Σελ. 141, ἀρ. 1266. ΣΠΕΛΙΟΣ Σατύρου. Βλ. καὶ L. Robert, Études épigraph. et philol. 94-96. REG 71 (1958) 263, ἀρ. 299.

Σελ. 144, ἀρ. 1287. Σεπτίμιος Σιλβανὸς Κέλερ καὶ

ἀρ. 1288. Σ(επτίμιος) Σιλβανὸς Νικόμαχος. Βλ. καὶ REG 68 (1955) 235, ἀρ. 149. RA 48 (1956) 215, ἀρ. 178. SEG 13 (1956) 97, ἀρ., 399 καὶ 99, ἀρ. 404.

Σελ. 146, ἀρ. 1299. Σιλβανὸς Νεικόλαος. Βλ. καὶ RA, ἔ.ἀ. SEG, ἔ.ἀ.

Σελ. 148, ἀρ. 1311α.Π. Σπέδιος. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 94/5, ἀρ. 350.

Σελ. 148, ἀρ. 1316. Στάτιος Ἀντίγονος. Βλ. καὶ B. Γ. Καλλιπολίτου, Στήλη μετ' ἀναγραφῆς δωρεᾶς καὶ καταλόγου ἐφηβων ἐκ Βεροίας, Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου 1953, 303-309. SEG 13 (1956) 96/7, ἀρ. 398. REG 67 (1954) 145, ἀρ. 158.

Σελ. 155, ἀρ. 1358. Γράφε: Τουρκοῦ ἄτος Λυσιμάχου, Ἰώριος.

Σελ. 155, ἀρ. 1364. [Τ]ρώς(;) Βίθιος. Γράφε: [Φιλέ]ρως Βίθιος. J.-L. Robert, REG 69 (1956) 117.

Σελ. 156, ἀρ. 1368. Τυρράννιος Αἰλιανός. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 86, ἀρ. 313.

Σελ. 156, ἀρ. 1372. Ὑλαῖος Νεικανοῦ. Γράφε: [Ε]ὐλαῖος Νεικανοῦ. Βλ. J.-L. Robert, REG, ἔ.ἀ.

Σελ. 159, ἀρ. 1394. Τὸ ὀρθόν: Φίλιππος Ἴππωνος. Βλ. J.-L. Robert, ἔ.ἀ.

- Σελ. 164, ἀρ. 1438. Τ. Φ λ ά ο υ ι ο ς Κ ά σ σ α ν δ ρ ο ς. Βλ. καὶ SEG 12 (1955) 81, ἀρ. 318.
- Σελ. 166, ἀρ. 1454. Φ λ α β ί α Κ λ α υ [δ ί α] Σ ι λ β α ν ή. Βλ. καὶ *J. H. Oliver*, *The sacred Gerusia*, *Hesperia Suppl.* 6 (1941) 166, ἀρ. 57. Δ. Κανατσούλη, Τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων, *Μακεδονικά* 3 (1956) 75.